

واکاوی مسیرهای گذار و شکست‌های گذار و ارائه راهکارهای سیاستی

برای غلبه بر شکست‌های گذار؛ صنعت توربین‌های بادی ایران

سوما رحمانی

دکتری سیاستگذاری علم و فناوری، دانشگاه مازندران

Srahmani@umz.ac.ir

مصطفی صفدری رنجبر^{*۱}

استادیار دانشکده مدیریت و حسابداری، پردیس فارابی دانشگاه تهران

mostafa.safdary@ut.ac.ir

چکیده: هدف از پژوهش حاضر مطالعه مسیرهای گذار، دلایل شکست گذار و ارائه راهکارهای سیاستی برای غلبه بر شکست‌های گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران است. به منظور انجام این پژوهش از رویکرد کیفی و استراتژی مطالعه موردی استفاده شده است. بر اساس چارچوب نظری موجود، در مرحله اول، سیر تکامل تاریخی صنعت توربین‌های بادی در ایران از سال ۱۳۶۷ تا ۱۳۹۹ و وضعیت موجود این صنعت در چارچوب نظری گذارهای پایدار و رویکرد چندسطحی (دورنما، رژیم و کنام) بررسی شده و مسیر گذار در هر دوره شناسایی شده است. در مرحله بعد دلایل شکست گذار در مراحل توسعه صنعت بر اساس تحلیل کیفی و مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته با خبرگان این صنعت، استخراج شده است. سپس، راهکارهای سیاستی جهت غلبه بر شکست‌های گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران ارائه شده است. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که در مراحل سه گانه گذار صنعت توربین‌های بادی ایران، مسیر گذار در مرحله اول (۱۳۶۷-۱۳۸۵) از نوع مسیر دگرگونی و در مرحله دوم (۱۳۸۵-۱۳۹۴) از نوع پیکربندی مجدد بوده است. با این حال در مرحله سوم (۱۳۹۴-۱۳۹۹) به دلایلی همچون شکست جهت‌گیری، شکست شکل‌گیری تقاضا، شکست هماهنگی و شکست بازیابی، صنعت توربین‌های بادی ایران نتوانسته است که با استفاده از جایگزینی فناورانه مسیر گذار را به صورت موفقیت‌آمیز طی کند و دچار ناکامی در گذار به سمت پایداری شده است.

واژگان کلیدی: گذار پایدار، مسیرهای گذار، شکست گذار، رویکرد چندسطحی، توربین بادی

۱. مقدمه

رشد اقتصادی سطح استانداردهای زندگی افراد را بالا برده است با این حال فشارهای مخربی را بر منابع طبیعی و اکوسیستم‌ها در سراسر جهان وارد کرده است. در واقع استفاده از سوخت‌های فسیلی به منظور تولید انرژی سبب افزایش انتشارات گازهای گلخانه‌ای در سراسر جهان شده است. این چالش سبب شده است بسیاری از کشورها، صنایع، سیاستگذاران و محققان آنها به لزوم کاهش کربن توجه مضاعف نشان دهند. بسیاری صنایع در سال‌های اخیر تحت فشار هزینه‌های انرژی، سیاست‌های ملی و بین‌المللی بوده‌اند تا با توسعه فناوری‌های کم کربن بتوانند به این مهم دست یابند (فاگربرگ^۱، ۲۰۱۷).

کمیسیون اتحادیه اروپا در سال ۱۹۹۷ پروتکل کیوتورا امضا کردند که مبتنی بر آن، کشورهای صنعتی متعهد شدند که ظرف ده سال آینده میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را ۵٪ کاهش دهند و به کشورهای در حال توسعه کمک‌های مالی برای افزایش ضریب نفوذ استفاده از انرژی‌های تجدید پذیر نظیر انرژی خورشیدی و بادی، اعطا نمایند. سپس برنامه انتشار تجاری اتحادیه اروپا (ETS) توسط این کمیسیون در سال ۲۰۰۵ ارائه شد. هدف این برنامه کاهش ۲۰٪ انتشار گازهای گلخانه‌ای توسط کشورها تا سال ۲۰۲۰ بوده است که در صورت عدم کاهش این میزان انتشار، از سال ۲۰۲۰ به بعد به ازای انتشار گازهای گلخانه‌ای باید جریمه توسط کشور مذکور پرداخت گردد (کمیسیون اروپا^۲، ۲۰۰۷).

این موضوع سبب شد که بعد از بحران مالی ۲۰۰۸-۲۰۰۹ موضوعات پایداری مورد توجه کشورها قرار گیرد. یونسکو برای تحقق اهداف توسعه پایدار یا به عبارت دیگر، یکپارچه‌سازی کشورهای در حال توسعه در افقی بین‌المللی، سند دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰ را در سپتامبر ۲۰۱۵ در سازمان ملل متحد ارائه کرد. این سند شامل اهداف هفده گانه توسعه پایدار است. در این راستا در سال ۲۰۱۶ موافقت‌نامه پاریس به عنوان توافق‌نامه‌ای در چارچوب کنواسیون سازمان ملل متحد در مورد تغییرات آب و هوایی و کاهش گازهای گلخانه‌ای منعقد شد (مادیاس^۳، ۲۰۱۴).

بر این اساس کشورها متعهد شدند که سیاست‌های آب و هوایی را به منظور کاهش انتشار دی اکسید کربن دنبال کنند. این موضوع فرصتی جهت توسعه صنایع پاک نوظهور و فناوری‌های پایدار را برای کشورها فراهم کرده است که سبب شده است در دهه‌های اخیر، تحقیق بر روی گذارهای پایدار به بررسی این موضوع بپردازد که چگونه سیستم‌های اجتماعی- فنی به روش‌های پایدارتری در تولید و مصرف تغییر مسیر می‌دهند (مارکارد و همکاران^۴، ۲۰۱۲). چارچوب‌های مطالعاتی مختلفی به منظور تحلیل

^۱ Fagerberg

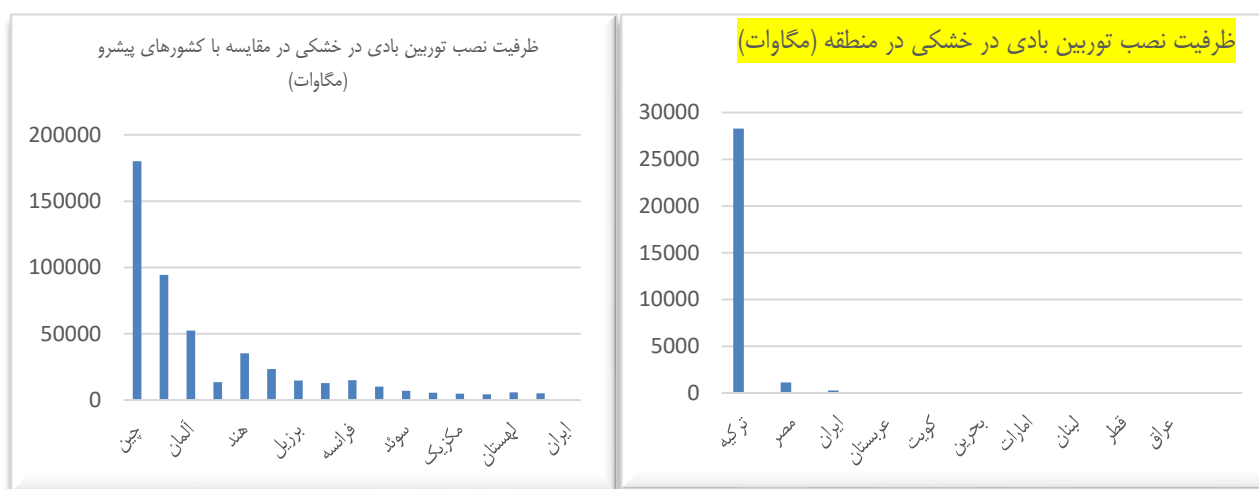
^۲ European Commission

^۳ Madias

^۴ Markard et al

چگونگی گذار به سمت پایداری در بخش‌های مختلف مورد استفاده قرار گرفته است. چارچوب‌هایی مانند رویکرد چندسطحیⁱⁱⁱ، مدیریت استراتژیکⁱⁱ، مدیریت گذار^۳، نظام نوآوری فناورانه^۴ (کاراکایا و همکاران، ۲۰۱۸).

کشور ایران از جمله کشورهایی است که دارای تاریخچه و توانایی نسبی در توسعه صنایع تجدیدپذیر است، و در سال‌های اخیر به توسعه در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر دست یافته است. از جمله این صنایع، صنعت توربین‌های بادی ایران است. با این حال و علیرغم تدوین سیاستها و برنامه‌های لازم به منظور گذار به سمت تولید و توسعه توربین‌های بادی، با این حال نمی‌توان گفت مسیر گذار در این صنعت هموار بوده است. ایران در سال ۱۳۹۸ دارای ۲۸۲ مگاوات ظرفیت توربین‌های بادی نصب شده بوده است که بین کشورهای منطقه بعد از تریه و مصر قرار گرفته است. در مقایسه با کشورهای پیشرو در زمینه انرژی بادی، ایران از وضعیت مناسبی برخوردار نبوده است و با این شرایط نمی‌تواند به اهداف دورنما مبنی بر بالاترین ظرفیت نصب شده فناوری توربین بادی در میان کشورهای منطقه تا ظرفیت زیر ۱۰ هزار مگاوات تا سال ۱۴۱۰ و تحقق قانون برنامه پنجم توسعه مبنی بر نصب ۵۰۰۰ مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر دست یابد. شکل (۱) میزان ظرفیت فناوری توربین‌های بادی نصب شده در خشکی^۶ ایران در مقایسه با کشورهای منطقه و کشورهای پیشرو نشان داده شده است. دلیل انتخاب توربین‌های خشکی برای مقایسه این موضوع است که در ایران این نوع توربین‌ها در حال حاضر تولید و مورد استفاده قرار می‌گیرند.

شکل ۱. مقایسه وضعیت ظرفیت نصب شده توربین‌های بادی در ایران با کشورهای منطقه خاورمیانه و کشورهای پیشرو در سال ۲۰۱۸ (آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر، ۲۰۱۹)

^۱ Multiple Level Perspective (MLP)

^۲ Strategic Niche management

^۳ Transition Management

^۴ Technological Innovation System (TIS)

^۵ Karakaya et al

^۶ Onshore wind turbines

مهمترین چالش‌ها که سبب این ناکامی شده‌اند عبارتند از: نبود چارچوب‌های سیاستی منسجم و باثبات ارائه دهنده توسعه پایدار، اگرچه سیاست‌هایی تدوین شده است اما نحوه اجرای این سیاست‌ها و چارچوب راهنمای آنها در اختیار ذینفعان قرار نگرفته است. ادغام و پذیرش این فناوری با کل سیستم موجود هنوز اتفاق نیفتاده است چرا که هنوز دانش درباره پتانسیل‌ها وجود نداشته و سیاست‌های زیست محیطی و اجتماعی برای تشویق به کارگیری آنها ناکافی هستند (آتابی^۱، ۲۰۰۴). با توجه به اهمیت موضوع و همچنین تعهدات ایران در دستیابی به اهداف توسعه پایدار مبتنی بر توافق نامه پاریس (۲۰۱۵) و همچنین دورنما ۱۴۰۴ جمهوری اسلامی در راستای توسعه این صنعت، و سرمایه‌گذاری‌هایی که در کشور بر روی توسعه صنعت توریسم‌های بادی انجام شده است، بررسی دلایل ناکامی در گذار این صنعت به سمت پایداری ضروری بوده، و پیشنهادات سیاستی بایستی ارائه گردد.

لذا پژوهش حاضر در پی پاسخ به این سوال‌ها است: (۱) مسیرهای گذار در مراحل مختلف توسعه صنعت توریسم‌های بادی ایران کدامند؟ (۲) دلایل شکست گذار صنعت توریسم‌های بادی در ایران چیست؟ و (۳) چه راهکارها و توصیه‌های سیاستی برای غلبه بر شکست‌های گذار این صنعت قابل ارائه است؟ به همین منظور پس از بررسی پیشینه پژوهش در بخش دوم، و روش‌شناسی پژوهش در بخش سوم، مراحل توسعه صنعت توریسم‌های بادی ایران در بخش چهارم تحلیل شده، و مسیرهای گذار مبتنی بر نظر خبرگان و در چارچوب نظری شناسایی و تبیین شده‌اند. در بخش پنجم مهم‌ترین شکست‌های گذار در صنعت بیان شده است و در نهایت در بخش آخر، پیشنهاداتی جهت برون‌رفت از چالش‌ها و کمک به هموار کردن مسیر گذار در صنعت توریسم‌های بادی ایران ارائه شده است.

۲. مبانی نظری و پیشینه پژوهش

۲-۱. گذارهای پایدار

به منظور تحلیل گذارهای پایدار، ترکیب دو رویکرد چندسطحی و نظام نوآوری فناورانه به درک بهتر اینکه چگونه فرآیند نوآوری رادیکال بر صنایع اثر گذاشته و تغییرات اجتماعی-فنی را سبب می‌شود، کمک می‌کند (مارکارد و ترافر^۲، ۲۰۰۸). اگرچه این دو چارچوب دارای رویکردهای مختلفی هستند با این حال اشتراکاتی با هم دارند. در ادبیات گذارهای پایدار مطالعات بسیاری در تلاش برای ارائه ترکیبی بهتر از این دو رویکرد بوده‌اند (مارکارد و ترافر، ۲۰۰۸؛ میلن و فارلا^۳، ۲۰۱۳؛ والراو و راون^۴، ۲۰۱۶). شکل ۲ ارتباطات بین مفاهیم اصلی دو رویکرد را نشان می‌دهد مفاهیمی همچون کنام‌ها^۵، رژیم‌ها^۶، دورنما^۷ و ساختارهای

^۱ Atabi

^۲ Markard & Truffer

^۳ Meelen & Farla

^۴ Walrave & Raven

^۵ Niches

^۶ Regime

^۷ Landscape

زمینه‌ای^۱. نظام نوآوری فناورانه مرکزی^۲ و اصلی با یک یا دو رژیم اجتماعی- فنی^۳ و دیگر زمینه‌ها مانند دیگر نظام‌های نوآوری فناورانه، بخش‌های مرتبط، زمینه‌های جغرافیایی و بافت سیاسی در ارتباط است (برگک و همکاران^۴، ۲۰۱۵).

رژیم اجتماعی- فنی مجموعه‌ای نیمه منسجم از قوانین تعبیه شده در ساختارهای فناورانه پیچیده؛ تنظیمات و مقررات و گروه‌های اجتماعی است (گیلز^۵، ۲۰۰۲). مفهوم رژیم اجتماعی- فنی مفهوم رژیم فناورانه را با اضافه کردن جنبه‌های گسترده‌تر اجتماعی و اقتصادی توسعه می‌دهد. این رژیم اگرچه تقریباً باثبات است اما مجموعه‌ای پیچیده و منحصر به فرد از وقایع می‌تواند سبب تغییر آن گردد (اسمیت و همکاران^۶، ۲۰۰۵). این رژیم می‌تواند در بلندمدت از طریق بی‌ثبات‌سازی ناشی از فشارهای دورنما (محیط برونزا مانند اقتصادهای کلان، الگوهای فرهنگی، یا تحولات کلان سیاسی) و ظهور کنام‌های فناورانه (ظهور نوآوری‌های رادیکال در سطح خرد) تغییر کند (گیلز و اسکات^۷، ۲۰۰۷).

نظام نوآوری فناورانه اصلی در انزوا و به تنهایی ظهور نمی‌کند بلکه در تعاملاتش با زمینه وسیع‌تری این اتفاق می‌افتد. می‌توان گفت زمینه‌های به هم پیوسته‌ای که فراتر از نظام نوآوری فناورانه کانونی، کنام و رژیم‌ها هستند و بر دورنما تاثیر دارند. برگک و همکارانش (۲۰۱۵) بر اهمیت برخی از این زمینه‌ها تاکید دارند. آنها بیان می‌کنند که نظام نوآوری فناورانه کانونی توسط دیگر توسعه‌های فناورانه فراتر از فناوری مورد نظر تحت تاثیر قرار دارد. سپس استدلال می‌کنند که ارتباطات متقابلی بین نظام کانونی و بخش‌های دیگر وجود دارد و استراتژی‌های توسعه منطقه‌ای هم بر نظام نوآوری فناورانه مورد نظر اثر دارند. گذارهای پایدار فرآیندهای تغییر اساسی، چندبعدی و بلندمدت از طریق تغییر نظام‌های اجتماعی- فنی به سمت روش‌های پایدارتر تولید و مصرف هستند (مارکارد و ترافر، ۲۰۱۲). این فرآیندها به ابعاد ساختاری مانند بازیگران، نهادها، تعاملات و زیرساخت‌ها و کارکردهای سیستم که در ارتباط باهم زمینه ظهور یک فناوری را ایجاد می‌کنند، بستگی دارد. بنابراین بسته به زمان و ماهیت تعاملات چندسطحی می‌توان گذارهای پایدار را تسهیل و ایجاد کرد.

^۱ Contextual Structures

^۲ Focal TIS

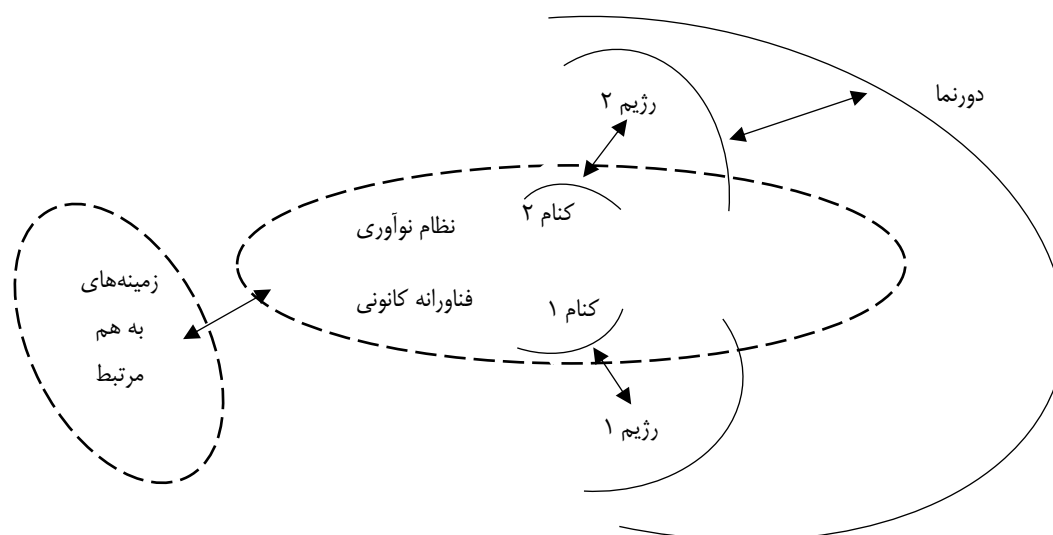
^۳ Socio-technical regime

^۴ Bergek et al

^۵ Geels

^۶ Smith et al

^۷ Geels & Schot

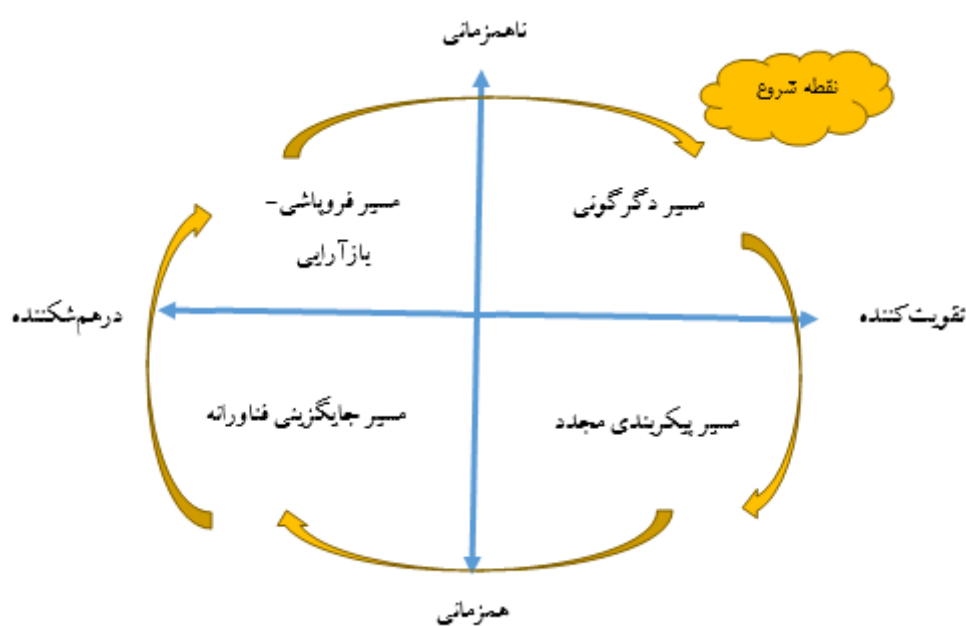
شکل ۲. تعامل مفهومی بین نظام نوآوری فناوری و رویکرد چندسطحی (مارکارد و ترافر، ۲۰۱۲)

۲-۲. مسیرهای گذار

گیلز و اسکات (۲۰۰۷) از رویکرد نهادی-اجتماعی برای گونه‌شناسی استفاده کرده‌اند (گیلز و اسکات، ۲۰۰۷). چهار نوع مختلف از مسیرهای گذار، بسته به زمان‌بندی تعامل کنام، رژیم و سطح دورنما و ماهیت تعامل بین کنام و رژیم‌های اجتماعی-فنی وجود دارد. اینکه یک فشار از سطح دورنما در چه شرایطی بر سطح رژیم وارد شود و در همان زمان، وضعیت سطح کنام‌ها در چه شرایطی باشد، نقش تعیین‌کننده‌ای در رخدادهای بعدی دارد. زمان‌بندی تعاملات بین دو حالت زیر تمایز قایل است (۱) وقوع فشار دورنما وقتی که کنام هنوز توسعه قابل ملاحظه‌ای پیدا نکرده است، و (۲) وقوع فشار دورنما زمانی که کنام بطور قابل ملاحظه‌ای توسعه یافته است.

آنها در مورد ماهیت تعاملات نیز بین دو مورد زیر تمایز قایل هستند (۱) رابطه رقابتی بین کنام و رژیم موجود، و (۲) رابطه همزیستی بین کنام و رژیم موجود. توسعه و اعمال فشار از سطح دورنما ممکن است تقویت رژیم را موجب شود و گذاری رخ ندهد و یا فشارها درهم شکننده باشد و فشارهایی را برای تغییر رژیم و خلق رژیمی جدید اعمال کنند (موسوی درچه و همکاران، ۱۳۹۶). مبتنی بر دو مولفه فوق‌الذکر، در شکل زیر چهار مسیر گذار مشخص شده است.

- مسیر دگرگونی^۱، که در آن (۱) فشار دورنما زمانی که نوآوری در سطح کنام هنوز توسعه قابل ملاحظه‌ای نیافته است به آن وارد می‌شود و (۲) مقاومت رژیم زیاد است. این مسیر به دنبال اصلاح تدریجی مسیر توسعه ایجاد می‌گردد.
- مسیر پیکربندی مجدد^۲، که در آن (۱) فشار دورنما زمانی که نوآوری در سطح کنام هنوز توسعه قابل ملاحظه‌ای نیافته است به آن وارد می‌شود اما (۲) مقاومت رژیم نسبتاً کم است و سطحی از مشکلات و برهم خوردگی‌ها در سطح رژیم ایجاد می‌شود که زمینه را برای تغییرات بیشتر و پذیرفتن نوآوری‌های تازه آماده می‌کند.
- مسیر جایگزینی فناورانه^۳، که در آن (۱) فشار دورنما زمانی رخ می‌دهد که نوآوری در سطح کنام از تلاش‌های پشتیبانی و توسعه قابل توجهی بهره‌مند می‌شود؛ و (۲) مقاومت رژیم زیاد است.
- مسیر فروپاشی و بازآرایی^۴، که در آن (۱) فشار دورنما زمانی رخ می‌دهد که نوآوری در سطح کنام در حال حاضر توسعه قابل ملاحظه‌ای پیدا کرده است و (۲) بازیگران رژیم شروع به پذیرش سیستم نوآوری جدید در سیستم اجتماعی-فنی موجود می‌کنند، که حاکی از مقاومت کم رژیم است.

شکل ۳. مسیرهای گذار (گیلز و اسکات، ۲۰۰۷)

^۱ Transformation

^۲ Reconfiguration

^۳ Technological substitution

^۴ De-alignment and re-alignment

۳-۲. شکست‌های گذار

وبر و روهراجر^۱ مقوله اصلی در شکست گذار را مطرح می‌کنند که عبارتند از؛ شکست جهت‌گیری^۲، شکست شکل‌دهی به تقاضا^۳، شکست هماهنگی سیاست‌ها^۴ و شکست بازاندیشی^۵ (وبر و روهراجر^۶، ۲۰۱۲). جهت‌گیری به معنی بررسی اولویت‌های جمعی و جهت‌تغییر است. جهت‌گیری از طریق شناسایی مشکلات اجتماعی اصلی که به راه‌حل‌هایی با کمک تحقیقات و نوآوری نیاز دارد، عمل می‌کند. در واقع در دوره گذار، جهت‌گیری چالشی اساسی در مورد راه‌حل‌هایی است که به تلاش‌های نوآورانه جهت توسعه دانش و یادگیری در مورد نوع خاصی از فناوری نیاز دارد (وبر و روهراجر^۷، ۲۰۱۲).

منظور از شکست جهت‌گیری، عدم اجماع لازم در مورد جهت‌گیری سیاست‌ها است. چرا که در چنین مواردی اهداف به جای طراحی سیاست‌ها به منظور دستیابی توسعه پایدار، تنها تغییر فناوری می‌باشد. لذا سیاست‌های نوآوری که هدف آن پایداری و تغییر رژیم اجتماعی- فنی موجود نباشد و به ایجاد تعادل بین عرضه و تقاضا توجهی نداشته باشد محکوم به شکست خواهد بود (میرعمادی، ۱۳۹۸). به منظور پیشگیری از چنین شکستی مهمترین کار بهره‌گیری از طیف زیادی از ذینفعان (موافق و مخالف) در تدوین دستور کار و سیاست‌ها و بحث بر روی نظرات حاکم و جدید جهت کسب توافق به منظور ایجاد تغییر در رژیم اجتماعی- فنی موجود است. غلبه بر این شکست نیاز به دو سطح هدایت و وساطت دارد. ابتدا نیازهای خارج از نظام نوآوری باید جذب شوند و دوم بر روی این نیازها باید توسط بازیگران مختلف بحث و گفت‌وگو‌هایی به منظور ایجاد جهت‌گیری مناسب صورت گیرد (وبر و روهراجر^۸، ۲۰۱۲).

شکست شکل‌دهی به تقاضا، در این شکست، منظور از تقاضا صرفاً تقاضای اقتصادی نیست بلکه منظور تقاضای زیست‌محیطی نیز بوده و زمانی که در جامعه‌ای فرهنگ توسعه پایدار وجود نداشته باشد برای نوآوری و فناوری‌های زیست‌محیطی نیز به مراتب تقاضایی وجود نخواهد داشت. در این راستا سیاست‌های آینده‌نگرانه در زمان توسعه فناوری‌های زیست‌محیطی به منظور شناسایی نیازهای آینده لازم و ضروری است.

شکست هماهنگی سیاست‌ها به عدم توانایی برای هماهنگی افقی بین سیاست‌هایی که در حوزه‌های مختلف طراحی شده اما تبعات آن بر یکدیگر تاثیر منفی می‌گذارند، اشاره دارد. مهمترین راه حل در این باره تشکیل شوراهای عالی و کمیته‌های هماهنگی در حوزه‌های موازی است که معمولاً به عنوان اولین گام در مسیر هماهنگی سیاستی شناخته شده است.

^۱ Weber& Rohracher

^۲ Directionality failure

^۳ Demand articulation failure

^۴ Policy coordination failure

^۵ Reflexivity failure

^۶ Weber& Rohracher

^۷ Weber& Rohracher

^۸ Weber& Rohracher

منظور از شکست تفکر بازاندیشی امتناع از تفکر نقادانه در فرآیند و محتوای تصمیم‌گیری‌ها است. ریشه این امتناع می‌تواند فرهنگی، ناتوانی نهادهای اجتماعی باشد. مهمترین راه‌حل‌ها برای این شکست عبارتند از: (۱) توانمندسازی بازیگران برای یک نظام خودتنظیم، (۲) توزیع ترتیبات لازم برای گفتگوی گفتمان‌های متعارض، (۳) تامین فضا برای تجربه مبتنی بر یادگیری و نیادگیری، (۴) تشکیل آمیخته‌ای از سیاست‌های انطباقی و اقتضایی برای راهبری فضا به طرف انتخاب‌های تازه که خطرات عدم قطعیت‌ها را تا حد ممکن کاهش دهد (میرعمادی، ۱۳۹۸).

جدول ۱. انواع شکست‌های گذار (میرعمادی، ۱۳۹۸؛ وبر و روهراچر، ۲۰۱۲)

نوع شکست	توضیحات
شکست جهت‌گیری	نبود اجماع در مورد دورنما مربوط به جهت‌گیری کلان نظام
	ناتوانی در ایجاد هماهنگی جمعی بین بازیگران
	نبود استاندارد و قوانین کافی و لازم برای ایجاد فناوری
شکست شکل‌گیری تقاضا	نبود فضای لازم برای آینده‌نگری و یادگیری نیازهای کاربران
	غیبت علائم تحریک و جهت‌دهنده تقاضاهای عمومی
	غیبت توانایی شکل‌گیری تقاضا
شکست هماهنگی	ناهماهنگی سیاست‌ها در سطوح مختلف و نواحی مختلف در سطح ملی و بالاتر
	ناهماهنگی افقی بین تحقیق و توسعه، فناوری و صنعت
	ناهماهنگی بین بخش‌های مدیریتی
شکست تفکر تاملی و انتقادی	ناتوانی نظام به توانمندسازی بازیگران در عرصه خودتنظیمی
	غیبت ترتیبات تاملی توزیع شده بین حوزه‌های گفتمان‌های مختلف
	تامین نبودن فضایی برای تجربه و یادگیری در عرصه عمومی
	فقدان آمیخته‌ای از سیاست‌های انطباقی برای هدایت فضا به طرف انتخاب‌های تازه و رویارویی با عدم قطعیت‌ها

۲-۴. سیاست‌های نوآوری جهت غلبه بر شکست‌های گذار

در اقتصاد نئو کلاسیک و رویکرد ایستا به سیستم نوآوری، منطق مداخله دولت به دو صورت مشاهده شده است: شکست بازار^۱ و شکست سیستم^۲. منطق سیستم‌های نوآوری به دنبال پاسخ به این پرسش است که چرا، چه زمانی و چگونه دولت‌ها در فرآیندهای نوآوری مداخله می‌کنند. نئو کلاسیک‌ها معتقد هستند که مداخلات باید به منظور حداقل کردن شکست بازار، و رویکرد ایستا به سیستم هم مداخلات را پاسخ به شکست سیستم می‌دانند. سیاست‌هایی که در این رویکردها به کار برده می‌شود در جهت پاسخ‌های منفعلانه^۳ به شکست بازار و سیستم می‌باشد. وابستگی به مسیر از ویژگی‌های این دو نوع رویکرد است. به این معنی که دولت‌ها تنها

Market Failure^۱
System Failure^۲
Active^۳

در جهت غلبه بر شکست بازار و سیستم موجود و بدون ایجاد هیچ اختلالی در سیستم موجود دست به مداخله می‌زنند (چامیناد و همکاران، ۲۰۱۸). در این رویکرد که با نام سیاست‌های نوآوری مطرح می‌شود تاکید بر ارائه سیاست‌هایی به منظور حفظ و ارتقای رژیم اجتماعی-فنی موجود است.

در سال‌های اخیر، رویکرد سومی بر خلاف سیاست نوآوری که بر حفظ رژیم و تلاش برای رفع شکست بازار و شکست سیستم تاکید داشت، از طریق ترکیب سیاست‌های نوآوری با سیاست‌های گذار که به دنبال تغییر رادیکال رژیم‌های موجود است به مطالعات سیاست‌های نوآوری اضافه شده است. به عقیده وبر و روهراچر (۲۰۱۲) چارچوب شکست سیستمی قبلی تنها برای برطرف کردن نواقص ساختاری در سیستم‌های نوآوری نه کار با چالش‌های استراتژیکی همچون تغییرات سیستم‌های اجتماعی-فنی، گذارهای پایدار و چالش‌های زیست محیطی مفید بوده است. در رویکردهای قبلی سرمایه‌گذاری‌ها در فناوری‌ها و چارچوب‌های نهادی و زیرساختی و سرمایه‌انسانی در سیستم دچار قفل‌شدگی شده بودند که از پاسخ به تغییرات رادیکال جلوگیری می‌کردند (دادجسون، ۲۰۱۱). در سال‌های اخیر پارادایم جدیدی برای سیستم نوآوری ظهور یافته است که بر روی خلق مسیر^۳ بیشتر از توسعه مسیر تاکید دارد و همچنین به دولت به عنوان خالق فرصت‌ها نه برطرف کننده مشکلات نگاه می‌کند.

در رویکردهای قبل مداخله دولت به منظور غلبه بر شکست بازار و سیستم بود و سیاست نوآوری به عنوان سیاست دولت در حل شکست‌ها در نظر گرفته می‌شد، اما بعداً موزوکاتو^۴ در سال ۲۰۱۱ بیان کرد که دولت باید نقش رهبری داشته باشد. وی عقیده دارد که دولت باید قادر به پذیرش ریسک و سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی باشد که بخش خصوصی انجام نمی‌دهد. اساس منطقی در این رویکرد این است که نقش دولت تنها سرمایه‌گذاری و حمایت‌های مالی نیست، بلکه ساخت بینش‌های جدید حول فناوری‌های مهم است.

در رویکرد جدید پاسخ‌های فعالانه^۵ باید وجود داشته باشد و مداخله دولت‌ها به منظور ایجاد تغییرات در سیستم و ساخت مسیر به عنوان مثال به شکل سیستم فناورانه جدید است. در چنین رویکردی سیستم نوآوری تشکیل یا مجدداً شکل‌دهی می‌گردد. همانطور که نلسون^۶ در سال ۲۰۰۷ اشاره کرده است در اینجا نیاز به رویکرد فرصت‌گرایی وجود دارد. استراتژی‌ها شامل ایجاد ساخت ترکیبات جدید جهت بررسی فرصت و کسب اهداف است. داشتن نقش فعالانه بر این موضوع دلالت دارد که دولت در فناوری‌های جدید به منظور نوآوری‌های موفق به نفع سودآوری صنعت در زمان کوتاه و همچنین جامعه بزرگتر سرمایه‌گذاری می‌کند (چامیناد و همکاران، ۲۰۱۸). این وظیفه برای دولت ساده نیست بلکه شامل هدایت انواع چالش‌های جدیدی است که در

^۱ Chaminade et al

^۲ Dodgson

^۳ Path creation

^۴ Mazzucato

^۵ Proactive

^۶ Nelson

بخش قبل با عنوان شکست گذار مطرح گردید (شکست جهت‌گیری، شکست شکل‌گیری تقاضا، شکست هماهنگی، و شکست تفکر تاملی و انتقادی) (ویر و روهرچر، ۲۰۱۲).

هدایت این چالش‌های جدید نیاز به تغییر رویکرد مداخله از بالا به پائین دولت به اشکال جدیدی از حاکمیت و مشارکت بین بازیگران دولتی و خصوصی از جمله جامعه مدنی دارد (بوراس و ادلر^۱، ۲۰۱۴). رویکرد جدید به پارادایم سیاستی در نظر گرفتن دولت به عنوان یک بنگاه فعال فعال در ساخت قابلیت‌ها برای تغییر سیستم نوآوری ملی به منظور هدایت چالش‌های اجتماعی جهانی موجود مانند توسعه پایدار (توسعه همه‌جانبه اقتصادی، اجتماعی و محیطی) است (موزاکاتو، ۲۰۱۶)

هی، لی و یو^۲ (۲۰۰۷) نشان می‌دهند که دولت نقش مهمی در تغییر ابعاد سیستم‌های نوآوری ملی جهت پاسخگویی بهتر به فشارهای جهانی‌سازی دارد. بعلاوه دولت به عنوان یک بنگاه مشارکتی هماهنگی‌هایی را بین نهادهای ضروری مانند صنعت، دولت، دانشگاه، جامعه مدنی و غیره فراهم می‌کند. در کل می‌توان گفت که سیاست‌ها نقش بسیار مهمی در گذار به سمت سیستم‌های نوآوری پایدار و همه‌جانبه بازی می‌کنند. از این منظر بررسی و ارائه سیاست‌های طرف تقاضا اهمیت بیشتری یافتند و بیشتر مورد توجه قرار گرفتند. هدف از این نوع سیاست‌ها نه تنها رفع شکست سیستم و بازار است بلکه به دنبال ایجاد تحول در بازار در راستای برآوردن اهداف توامان ملی و اجتماعی است. از مهمترین سیاست‌های طرف تقاضا سه دسته سیاست پشتیبان تقاضای عمومی دولت (تدارک عمومی)، سیاست‌های پشتیبان تقاضای خصوصی و سیاست دارای رویکرد سیستمی را می‌توان نام برد. که تدارکات عمومی اصولاً پرکاربردترین سیاست‌های طرف تقاضا هستند که به دنبال سفارش محصولات نوآورانه جدید که محرک تقاضای نوآوری باشد، هستند (یزدی و ملکی، ۱۳۹۸). سیاست‌های نوآوری طرف تقاضا عبارتند از اقدامات عمومی جهت تحریک نوآوری و سرعت بخشیدن به انتشار نوآوری از طریق روشهایی مانند (۱) افزایش تقاضا برای نوآوری (تمایل و توانایی خرید و کاربرد نوآوری)، (۲) تعریف الزامات کارکردی جدید برای محصولات و خدمات، (۳) بهبود مشارکت کاربران در تولید نوآوری (نوآوری کاربرمحور).

از مهمترین ابزارهای سیاست‌های طرف تقاضا عبارتند از؛ تدارک عمومی حامی نوآوری (خرید دولتی نوآوری)، تدارکات پیشاتجاری دولتی، تضمین خرید، یارانه خرید، مشوق‌های مالیاتی، اقدامات آگاهی‌بخش، تسهیل تبلیغات و بازاریابی، آموزش جامعه، معرفی و تسهیل‌گری تقاضای خصوصی، تعامل خریدار-کاربر، مقررات و استانداردها، ترغیب نوآوری کاربرمحور، شبکه‌سازی بنگاه‌ها، نظام حمایت از حقوق مالکیت فکری، سیاست‌های خوشه‌محور (محسنی کیاسری و همکاران، ۱۳۹۶). برخی دیگر از این سیاست‌ها عبارتند از یارانه تقاضا (ارائه یارانه بابت خرید محصولات نوآورانه از طرف دولت به مصرف‌کنندگان)، تدارکات راهبردی (تعریف نیازهای جدید و سفارش نوآوری توسط بازیگران دولتی به منظور تحریک توسعه نوآوری)، تدارکات

^۱ Borrás, and Edler

^۲ Hee, Lee & Yoo

عام از طریق به مناقصه گذاشتن نیازها و کارکردها به جای به مناقصه گذاشتن مشخصات محصول، استفاده از ابزارهای مقررات گذار و تنظیم‌گری و غیره (ادلر، ۲۰۱۶).

در حالیکه وبر و روهراچر چارچوب شکست گذار را مطرح کرده‌اند اما تا الان نتایجی در مورد ارائه مداخلات سیاسی مناسب به منظور غلبه بر این شکست‌ها ارائه نشده است. اخیراً محققان بر روی این موضوع بحث کرده‌اند که مداخله‌های سیاسی بایستی در قالب آمیخته و پروفایل‌های سیاستی درک و شناخته شود که در چارچوب نظام نوآوری فناورانه به معنی ارائه ترکیبی از مداخلات است که همزمان کارکردهای چندگانه نظام نوآوری فناورانه را هدف قرار می‌دهد. به این معنی که در حال حاضر صرفاً سیاستهای تکی نمی‌تواند به برطرف کردن شکستهای گذار کمک کنند (استوارد^۱، ۲۰۱۲؛ ریچاردت^۲، ۲۰۱۶، کیویما و کرن^۳، ۲۰۱۶، ویسزورک^۴، ۲۰۱۷).

در این راستا نیلسون و همکاران^۵ (۲۰۲۱)، چارچوب سیاستی مناسب برای گذار به سمت فناوری‌های کم کربن در صنایع انرژی بر را ۶ محور اصلی جهت‌دهی، خلق دانش و نوآوری، ایجاد و ساخت بازارها، ایجاد ظرفیت تغییر و حکمرانی، انسجام بین المللی، و حساسیت نسبت به پیامدهای اجتماعی - اقتصادی خروج از شرایط موجود می‌دانند. آنها همچنین تاکید دارند که راه حل‌ها باید با تکیه بر تغییرات فناورانه، سازمانی و رفتاری در سراسر زنجیره ارزش باشد. در این رابطه آنها نیز اشاره دارند که سیاستهای کنونی محدود به تنها چند گزینه محدود به منظور حمایت گذار به سمت کاهش کربن است در حالیکه باید طیف وسیعی از سیاستها در کنار هم مورد بررسی قرار گیرد.

۳. روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ رویکرد، پژوهش کیفی و به لحاظ استراتژی پژوهش از نوع مطالعه تک موردی است، چرا که قصد دارد یک مورد با وضعیت‌های متنوع و پیچیده را انتخاب و آن را بصورت گسترده از جنبه‌های مختلف و به وسیله منابع چندگانه مورد بررسی قرار دهد (ین^۶، ۲۰۰۳). در واقع پژوهش حاضر در پی آن است که مسیر گذار و همچنین دلایل شکست مسیرهای گذار را در توربین‌های بادی ایران از دیدگاه ذینفعان و فعالان این عرصه مورد بررسی قرار دهد. به منظور گردآوری داده‌ها از منابع مختلف (مصاحبه، مطالب دیداری شنیداری، و اسناد و گزارش‌ها، مقالات و کتاب‌ها) استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر خبرگان صنعت توربین‌های بادی ایران می‌باشد و روش نمونه‌گیری به منظور انجام مصاحبه‌ها، نمونه‌گیری هدفمند و گلوله برفی بوده است. فرآیند مصاحبه تا زمانی ادامه پیدا کرده است که فرآیند تجزیه و تحلیل داده‌های مستخرج از مصاحبه به اشباع نظری

^۱ Steward

^۲ Reichardt

^۳ Kiwima & Kern

^۴ Wiesxorek

^۵ Nilsson et al

^۶ Yin

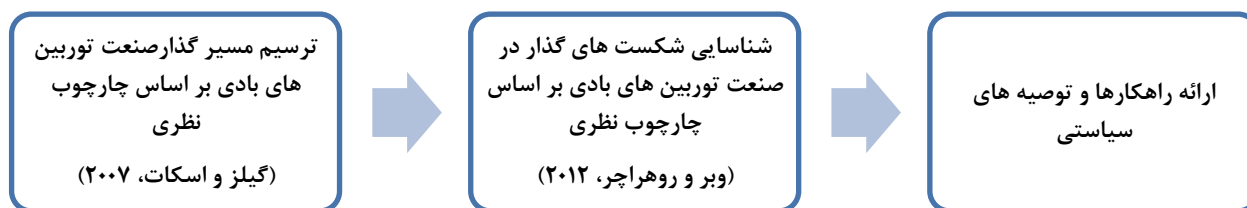
جدول ۲. اطلاعات مصاحبه شوندگان

ردیف	سمت	تاریخ	مدت زمان
A _۱	عضو هیات علمی مرکز تحقیقات سیاست علمی کشور	۱۵ خرداد ماه ۱۳۹۹	۳۵ دقیقه
A _۲	کارشناس ارشد ساتبا در حوزه توربین‌های بادی	۳۱ خرداد ماه ۱۳۹۹	۴۰ دقیقه
A _۳	کارشناس ارشد ساتبا	۵ تیرماه ۱۳۹۹	۱ ساعت و ۱۲ دقیقه
A _۴	عضو انجمن علمی انرژی بادی ایران	۱۵ تیرماه ۱۳۹۹	۴۵ دقیقه
A _۵	پژوهشگر دوره دکتری دانشگاه کنکوردیا کانادا	۲۰ تیرماه ۱۳۹۹	۳۰ دقیقه

رسیده باشد. در نهایت ۵ نفر به عنوان نمونه که دارای سابقه کار و تجربه در زمینه توسعه فناوری صنعت توربین‌های بادی را بوده‌اند، انتخاب شده و با آنها مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته صورت گرفته است.

در تحلیل داده‌ها از استراتژی تکیه بر نظریه‌های پیشین بهره‌برداری شده است. در هر مرحله به یکی از چارچوب‌های نظری پیشین تکیه شده که در شکل زیر مشاهده می‌نمایید (ین، ۲۰۱۴). در واقع پژوهش حاضر در سه مرحله اصلی انجام شده است. در مرحله اول (به منظور پاسخ به سوال اول پژوهش)، در ترسیم مسیر گذار از روش تحلیل توالی زمانی رویدادها (ین، ۲۰۱۴)، و از چارچوب نظری دیدگاه چندسطحی و مسیرهای گذار بهره‌برداری شده است. در مرحله دوم (در پاسخ به سوال دوم)، به منظور شناسایی شکست‌های گذار از روش تحلیل مضمون (براون و کلارک^۱، ۲۰۰۶)، و چارچوب نظری شکست‌های گذار استفاده شده است. در مرحله سوم به ارائه راهکارهای سیاستی برای غلبه بر شکست‌های گذار پرداخته شده است.

پژوهش حاضر از منظر روایی تفسیری و تئوریک مورد بررسی قرار گرفته است (فقیهی و علیزاده، ۱۳۸۴). روایی تفسیری به بازنمایی دقیق مفهومی که مشارکت‌کننده به موضوع مورد مطالعه داده است اشاره می‌کند. مهمترین استراتژی به کار گرفته شده

شکل ۴. چارچوب نظری پژوهش حاضر

^۱ Braun & Clarke

جهت افزایش روایی بخش کیفی در پژوهش حاضر، استفاده از بازخور مشارکت کنندگان و حداقل مداخله در توصیف است. در این مطالعه پس از انجام تحلیل‌ها، محقق تفسیرهای خود را به مشارکت کنندگان ارائه نموده و زمینه‌های بد درک شده را مشخص و اصلاح کرده است. همچنین در نوشتن تحلیل‌های مستخرج از مصاحبه در مقاله از نقل قول مستقیم که در آن دقیقاً واژه‌ها توسط مشارکت کننده در متن مقاله بیان شده، استفاده شده است.

به منظور بالا بردن روایی تئوریک در پژوهش حاضر، محقق از دریافت نظر همکاران پژوهش بهره برده است. محقق در این فرآیند زمانی را صرف بحث بر روی تبیین‌ها با همکاران خود داشته و به شناسایی مشکلات و بررسی آنها پرداخته است. هدف از استفاده از نظر همکاران دربرگرفتن نظر اکثریت افراد درگیر در پژوهش به منظور دستیابی به تبیین‌های درست نهایی بوده است. پایایی در مصاحبه در مراحل چون موقعیت مصاحبه، نسخه‌برداری و تحلیل مطرح می‌گردد. در رابطه با پایایی مصاحبه‌شونده، به چگونگی هدایت سوالات اشاره می‌شود. در موقعیت مصاحبه، اگر محقق روش سنجیده‌ای برای مطرح نمودن سوالات نداشته باشد، بدون تردید تأثیر آن بر پاسخ‌دهی نمونه‌ها قطعی خواهد بود. لذا پژوهشگر با تعیین وقت قبلی و انجام مصاحبه از طریق یادداشت‌برداری دقیق و اطمینان از محرمانه بودن پاسخ‌ها، سعی در افزایش پایایی پژوهش در بخش کیفی داشته است.

۴. یافته‌های پژوهش

۴-۱. زمینه پژوهش: صنعت توریسم‌های بادی در ایران

۴-۱-۱. بازیگران

شناسایی بازیگران و نحوه تأثیرگذاری آنها بر روی توسعه در مسیر توسعه فناوری امری واجب و مهم است. منظور از بازیگران تنها شرکت‌های موجود و فعال، دانشگاه‌ها و موسسات تحقیقاتی نیست بلکه نهادهای عمومی، سازمان‌های ذینفع مانند اتحادیه‌های صنعتی و سازمان‌های غیرتجاری، سرمایه‌گذاران و غیره را نیز شامل می‌شود. در صنعت توریسم‌های بادی ایران اولین تلاش‌ها در سال ۱۳۶۷-۱۳۷۷ مبنی بر ظهور نیروگاه‌های بادی در ایران شکل گرفت. در این دوره، مهمترین نقش در ایجاد مشروعیت پذیرش فناوری توریسم‌های بادی در کشور توسط بازیگرانی همچون سازمان انرژی اتمی و از طریق رایزنی‌هایی با مجلس و دولت ایفا شد. از مهمترین بازیگران اثرگذار بر این صنعت می‌توان به سازمان انرژی نو ایران (سانا)، شرکت‌های صنعتی فعال در حوزه تولید توریسم‌های بادی مانند سدیدصبا نیرو و مپنا، شرکتهای فعال در حوزه تولید برق از انرژی باد، کارآفرینان، پژوهشگاه‌ها مانند پژوهشگاه نیرو، مراکز دانشگاهی و مراکز تحقیقات صنعتی اشاره کرد (تقوا و همکاران، ۱۳۹۵).

علاوه بر بازیگران اصلی، صنعت توریسم‌های بادی ایران با دیگر بازیگران اصلی نیز در شبکه‌هایی در تعامل است. به عنوان مثال می‌توان از ارتباط رسمی بین سانا و سازمان‌های دولتی و غیردولتی و دانشگاه‌ها با تفاهم‌نامه‌های مشترک همکاری، برگزاری کارگاه‌ها و همایش‌های مختلف، ارتباط با وزارت نفت، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان فنی و حرفه‌ای، انجمن‌هایی مانند انجمن

انرژی تجدیدپذیر، انجمن انرژی ایران، باشگاه باد و خورشید، کمیته انرژی‌های تجدیدپذیر، انجمن علمی انرژی بادی، انجمن‌های دانش‌بنیان، قرارداد با شرکتهای بخش خصوصی در راستای تاسیس نیروگاهها (رودسری و بوشهری، ۱۳۹۵).

۴-۱-۲. نهادها

نهادها برخی نرم (غیررسمی) و برخی سخت (رسمی) هستند. نهادهای سخت و رسمی قواعدی مدون شده هستند که توسط سیاستگذاران و افراد ذیصلاح تدوین و ملزم به اجرا هستند. اما نهادهای نرم و غیررسمی بیشتر ضمنی بوده و حاصل فرآیند تعامل بازیگران مختلف هستند. در زمینه توسعه کاربرد فناوری توربین‌های بادی، تعدادی نهاد رسمی تصویب شده است که در جدول (۲) ارائه شده‌اند.

جدول ۳. نهادهای رسمی مرتبط با صنعت توربین‌های بادی ایران

سال	اسناد بالادستی و قوانین مربوطه
۱۳۸۷	سند دورنما ۱۴۰۴ جمهوری اسلامی ایران
۱۳۹۰-۱۳۹۴	مجموعه برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران
۱۳۹۶-۱۴۰۰	مجموعه برنامه شش‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران
۱۳۹۰	برنامه راهبردی وزارت نیرو در افق ۱۴۰۴
۱۳۹۰	نقشه جامع علمی کشور (فصل سوم (اولویتها))
۱۳۹۰	سند نقشه راه تحقیقات صنعت برق
۱۳۹۷	دستورالعمل اجرایی صادرات برق انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک غیردولتی
۱۳۹۵	سند توسعه فناوری انرژی باد کشور
۱۳۹۲	اساسنامه و بیانیه ماموریت سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی ایران (ساتبا)
۱۳۸۳	لایحه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به پروتکل کیوتو
۱۳۹۱	قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در آژانس بین‌المللی انرژی‌های تجدیدپذیر
۱۳۹۲	ابلاغیه پایه نرخ خرید برق از نیروگاه‌های انرژی نو و پاک
۱۳۹۴	قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور
۱۳۸۹	قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی
۱۳۹۲	لایحه دریافت عوارض برق تجدیدپذیر
۱۳۸۳	مصوبه شورای عالی اداری در خصوص انجام مطالعات و تحقیقات درباره انرژی‌های نو (تجدیدپذیر) و بهره‌برداری مؤثر از آن در کشور
۱۳۸۴-۱۳۸۳	قانون بودجه سال‌های ۱۳۸۳ و ۱۳۸۴ کشور در رابطه با تولید و مصرف انرژی با تأکید بر بهینه‌سازی مصرف انرژی
۱۳۹۵-۱۳۹۶	قانون بودجه سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶ کشور
۱۳۹۲	قانون بودجه سال ۱۳۹۲
۲۰۰۵	برنامه انتشار تجاری اروپا
۲۰۱۵	تصویب سند دستورکار اهداف جهانی توسعه پایدار
۲۰۱۵	موافقت نامه پاریس

۲-۴. مسیرهای گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران

ظهور فناوری‌های جدید فقط به معنی تغییر یا نسخ فناوری‌های موجود نیست، بلکه مقارن با ساختارها و تنظیمات اجتماعی جدیدی است. از این رو، مدیریت گذار فناورانه صرفاً به معنی حمایت از تحقیقات و توسعه فناوری‌های نوظهور نیست و مستلزم حکمرانی صحیح تغییر از سیستم اجتماعی- فنی موجود به سیستم اجتماعی- فنی جدیدی است. همانطور که در بخش‌های قبل به آن اشاره شد، توصیف این تغییرات از اهداف رویکردها و چارچوب‌های گوناگونی نظیر رویکرد نظام‌های نوآوری فناورانه و رویکرد چند سطحی است. در ادامه مسیر گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران در سه دوره تاریخی از سال ۱۳۶۷ تا ۱۳۹۹ تحلیل شده، و در نهایت به صورت خلاصه در قالب جدول شماره ۴ ارائه شده است.

۱-۲-۴. شروع توسعه تدریجی (سال ۱۳۶۷-۱۳۸۵)

در این دوره در ابتدا تا اوایل دهه ۷۰ فشار دورنما در سطح ملی وجود نداشته است و بیشتر فشارها در سطح بین‌المللی و بر روی کشورهای توسعه یافته بوده است اما به مرور فشار متعادل در سطح ملی نیز از طریق ایجاد مشروعیت توسعه صنعت توربین‌های بادی وارد شده و سبب برخی پیشرفت‌ها در سطح کنام گشته است و در این سطح، صنعت توانسته با دسترسی به کنام‌های دیگر کشورهای توسعه یافته اقدام به واردات فناوری نماید. در این دوره از آنجا که فشار دورنما در زمانی اتفاق می‌افتد که نوآوری خاصی در سطح کنام توسعه نیافته است و مقاومت رژیم نیز زیاد است لذا مسیر گذار در این دوره، مسیر دگرگونی مبتنی بر توسعه تدریجی بوده است. در ادامه به تفصیل این دوره از گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران ارائه شده است.

الف. وضعیت دورنما

در این دوره فشارهای بین‌المللی به منظور توسعه صنعت توربین‌های بادی به تدریج در حال افزایش بوده است. کمیسیون اتحادیه اروپا در سال ۱۹۹۷ پروتکل کیوتورا امضا کردند که مبتنی بر آن، کشورهای صنعتی متعهد شدند که ظرف ده سال آینده میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را ۵٪ کاهش دهند و به کشورهای در حال توسعه کمک‌های مالی برای افزایش ضریب نفوذ استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر نظیر انرژی خورشیدی و بادی، اعطا نمایند. که در ابتدا تا سال ۱۳۷۰ در سطح ملی فشاری به منظور توسعه این صنعت وجود نداشته است.

پس از افزایش فشارهای بین‌المللی، توجه سیاستگذاران در ایران نیز به اهمیت این موضوع جلب می‌شود. اولین تلاش‌ها در سال ۱۳۶۷-۱۳۷۷ مبتنی بر ظهور نیروگاه‌های بادی در ایران شکل گرفت که مهمترین نقش در ایجاد مشروعیت پذیرش فناوری توربین بادی در کشور و ایجاد فشار در این دوره توسط سازمان انرژی اتمی و از طریق رایزنی‌هایی با مجلس و دولت ایفا شد (تقوا و همکاران، ۱۳۹۵).

ب. وضعیت رژیم

اولین تجربه ایران در نصب و استفاده از توربین های بادی مدرن به سال ۱۳۷۳ برمی گردد. دو مجموعه توربین های بادی ۵۰۰ کیلووات نورد-تانک توسط سازمان انرژی اتمی به کشور وارد شده و در منجیل و رودبار نصب شدند. این مناطق سالانه بیش از ۱۸ میلیون کیلو وات برق تولید می کردند. پس از این موفقیت در سال ۱۳۷۵، برای ۲۷ توربین بادی قراردادی امضا شد و در سال ۱۳۷۸ در منجیل، رودبار و هارزویل این توربین ها نصب شدند (افشارزاده و همکاران^۱، ۲۰۱۶). افزایش مقبولیت توربین های بادی ناشی از وارد کردن و نصب آنها در کشور تا سال ۱۳۷۸ سبب تاسیس سازمان انرژی های نو ایران (سانا)، تاسیس ستاد توسعه فناوری انرژی های تجدیدپذیر معاونت علی و فناوری (۱۳۷۸) و ابلاغ سیاست انرژی توسط مقام معظم رهبری در سال ۱۳۷۹ گردید. در این راستا تدوین قوانینی مانند قانون خرید برق تجدیدپذیر در سال ۱۳۸۰ نیز سبب افزایش مشروعیت و اجرای پروژه های توسعه صنعت بادی در ایران شد.

ج. وضعیت کنام

به منظور حداکثر استفاده از فرصت های خارجی موجود در کشورهای پیشرو، فعالیت هایی جهت انتقال فناوری توربین بادی به داخل کشور صورت گرفت. به مرور زمان در طول سال های ۱۳۷۸-۱۳۸۲ تلاش هایی جهت توسعه داخلی توربین ها آغاز شد. سازمان انرژی اتمی با فراهم کردن مقدمات احداث کارخانه سازنده توربین توسط بخش خصوصی، دانش فنی ساخت آن را وارد کشور کرد و تولید برخی قطعات توربین های بادی نیز در ایران شکل گرفت (تقوا و همکاران، ۱۳۹۵). در واقع سازمان انرژی اتمی از طریق احداث نیروگاه بادی فرصت خوبی را برای یادگیری بازیگران فعال در صنعت فراهم کرد. بیشتر سیاستگذاری ها از بالا به پائین و به صورت ابلاغ از سمت وزارت نیرو به شرکتهای تامین کنندگان، سرمایه گذاران خصوصی بوده است (مصاحبه شماره ۲). در ابتدا تلاش بر این شد که برخی قطعات از خارج وارد شود. اما برخی از این قطعات مانند پره هزینه حمل و نقل بالایی داشت و واردات آنها به صرفه نبود. از طرفی برخی از قطعات هم فناوری سطح بالایی بودند که کشورهای خارجی امکان بومی سازی آنها را برای ایران فراهم نمی کرد. در چنین شرایطی و با بهره گیری از این فرصت ایران توانسته است در زمینه سه سیستم اصلی توربین بادی شامل برج، ناسل و روتور از سال ۱۳۸۳ به توانمندی دست یابد (مصاحبه شماره ۱). از مهمترین شرکت های بومی در این دوره شرکت سدید صبانیرو می باشد.

^۱ Afsharzadeh et al

۲-۲-۴. دوره طلایی توسعه (۱۳۸۵ - ۱۳۹۴)

در این دوره فشار دورنما زمانی که توسعه نوآوری‌هایی در سطح کنام اتفاق نیفتاده است، وجود داشته با این حال مقاومت رژیم به نسبت کم بوده و سبب ایجاد شرایط بهتری از آغاز سال ۱۳۹۴ به منظور توسعه بهتر شده است. مسیر گذار در این دوره از نوع دگرگونی بوده اما در اواخر دوره، از نوع پیکربندی مجدد بوده است.

الف. وضعیت دورنما

در این دوره، علاوه بر توسعه سریع فناوری‌ها در دیگر کشورهای توسعه یافته، یک نوع فشار دیگری بر رژیم نیروگاه‌های فسیلی از طریق تصویب قانون هدفمندی یارانه‌های انرژی‌های فسیلی به وجود آمد. در این دوره تا سال ۱۳۹۱ نیز فشارهای وارده زیاد و درهم شکننده نبوده و رژیم فسیلی موجود را نتوانسته است درهم شکند. اما در سال ۱۳۹۴، فشارها بر رژیم به دلیل برخی اقدامات همچون انجام توافقات ایران با کشورهای ۱+۵ تحت عنوان برجام، تعهد ایران در کاهش گازهای گلخانه‌ای در همایش بین‌المللی زیست محیطی پاریس فرانسه مشهور به «کاب ۲۱» (۲۰۱۵)، افزایش یافت و موجب شد تا توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در قالب لایحه برنامه ششم توسعه در دستور کار قرار گیرد.

ب. وضعیت رژیم

در این دوره با مصوبه شورای عالی اداری در خصوص انجام مطالعات و تحقیقات درباره انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌برداری موثر از آن در کشور در سال ۱۳۸۳، کلیه مأموریت‌ها و فعالیت‌های قانونی مربوط به انرژی‌های نو و امور سیاستگذاری، برنامه‌ریزی نظارت و حمایت از فعالیت‌های مربوط در بخش غیردولتی در وزارت نیرو متمرکز گردید. وزارت نیرو مکلف شد برای انجام تصدی‌های مربوط به استفاده از انرژی‌های نو با حمایت از بخش خصوصی، زمینه را برای واگذاری اینگونه امور به بخش غیردولتی فراهم نماید و پروژه‌های عملیاتی و توسعه فناوری خود را از طریق عقد قرارداد با بخش غیردولتی انجام دهد (تقوا و همکاران، ۱۳۹۵).

این اقدام فرصت همکاری بین بازیگران مختلف در راستای توسعه صنعت و همچنین فرصت ایجاد یک بازار قابل توجه برای بخش باد را ایجاد کرد. با این حال به دلیل عدم امکان تامین منابع مالی در این زمان، فعالیت‌های فوق‌الذکر با چالش مواجه شد. با ارائه آئین نامه اجرایی بند ((ب)) ماده (۲۵) قانون برنامه چهارم توسعه و تعیین شرایط خرید تضمینی برق در سال ۱۳۸۴ (یکسان برای همه نوع فناوری)، شرایط برای تولید توربین‌های بادی و توسعه بازار آن فراهم شد. در سال ۱۳۸۵، ایران ۴۷ مگاوات برق را از قدرت باد تولید کرد و رتبه ۳۰ام را در جهان کسب کرد، که نسبت به سال ۱۳۸۴، ۴۷٪ افزایش یافته بود. در سال ۱۳۸۷، نیروگاه‌های بادی در منجیل و بینالود ۸۲ مگاوات برق سالانه را تولید کردند (مصاحبه شماره ۱). اقدام بعدی تاسیس ستاد توسعه فناوری انرژی‌های نو در سال ۱۳۸۷ بود که به جهت ایجاد مقبولیت بیشتر تصمیم گیرندگان و سیاستگذاران و هماهنگی بیشتر توسط معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری صورت گرفت (موسوی درچه و همکاران، ۱۳۹۶). در سال ۱۳۹۴ تعرفه جدید

خرید تضمینی ۲۰ ساله برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک (متفاوت برای فناوری های مختلف) ابلاغ شد و سبب افزایش تقاضا و شکل‌گیری بازار مناسب گردید (مصاحبه شماره ۱ و ۴).

ج. وضعیت کنام

در سال ۱۳۸۸ ایران ظرفیت نصب شده برق بادی ۹۱ مگاوات را ایجاد کرد (علمداری و همکاران^۱، ۲۰۱۲). سپس قوانین مهمی بین سال‌های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۴ وضع شد که به توسعه بازار توربین‌های بادی کمک کرد. و سبب شد شرکت مدیریت پروژه‌های نیروگاهی (مینا) در سال ۱۳۹۴ با تدوین برنامه توسعه فناوری توربین بادی ۲.۵ مگاواتی چنین فناوری را برای ایران مناسب دانسته و در راستای توسعه آن برآید. در واقع فاز طراحی کامل توربین که بدلیل وجود تحریم‌ها تماماً بر اساس توان داخلی و توسط متخصصین پژوهشگاه به انجام رسید در سال ۹۳ پایان پذیرفت، اما انعقاد قرارداد ساخت نمونه به دلیل اهمیت اطمینان از توانمندی سازنده یک ساله به درازا انجامید تا این که قرارداد مشارکت برای ساخت نمونه نخست توربین بادی ملی در آبان ماه ۹۴ با حضور مقام عالی وزارت میان پژوهشگاه نیرو و شرکت مینا مبادله شد.

۳-۲-۴. دوره افول توسعه (۱۳۹۴-۱۳۹۹)

در این دوره که فشار دورنما همزمان با پشتیبانی‌های جهت توسعه نوآوری در سطح کنام وجود داشته است در حالیکه مقاومت رژیم بالا بوده است. در این دوره مسیر گذار می‌توانسته جایگزینی فناورانه باشد اما چون رژیم مقاومت داشته است، نوآوری‌های ایجاد شده نتوانسته‌اند وارد رژیم شوند. زمانی جایگزینی فناورانه به وقوع می‌پیوست که فشار مساعدی از طرف دورنما وارد گردد. در این حالت نوآوری‌ها وارد بازار می‌شدند و بازیگران رژیم برای حمایت از خود، سرمایه‌گذاری‌هایی را در راستای بهبود انجام می‌دادند و رقابت بین مخالفان و تازه واردان شکل می‌گرفت. با این حال این اتفاق نیفتاده است و بازاری برای نوآوری‌های ایجاد شده توسعه نیافته و تغییر رژیم موجود با شکست مواجه شده است.

الف. وضعیت دورنما

در اواسط این دوره با لغو برجام توسط دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، در سال ۱۳۹۷، نرخ ارز افزایش یافته که سبب قطع بسیاری از همکاری‌ها و متوقف شدن پروژه‌ها گردید و میزان فشار وارده از سطح دورنما بر رژیم به تدریج کاهش یافت.

ب. وضعیت رژیم

اوایل این دوره (۱۳۹۴)، به دلیل توافقات برجام و بازشدن فضای سیاسی و اقتصادی کشور و افزایش سقف مرادوات تجاری و صنعتی با کشورهای صنعتی، مهمترین دوره در صنعت توربین بادی ایران به شمار می‌آید که به محل حضور سرمایه‌گذاران تولید انرژی پاک تبدیل شد. بسیاری کشورها همچون آلمان، نروژ و غیره به منظور انجام مذاکراتی جهت سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و احداث نیروگاه‌ها و نصب توربین‌های مدرن وارد ایران شدند (مصاحبه شماره ۲). توسعه صنعت توربین بادی روندی رو به رشد

^۱ Alamdari et al

داشت. افزودن ماده‌ای برای اولین بار در قانون بودجه سال ۱۳۹۴ و مکلف شدن بانک‌های عامل به پذیرفتن قراردادهای خرید تضمینی به عنوان وثیقه یکی از اقدامات صورت گرفته در راستای توسعه صنعت بود.

سانا در بخش برنامه‌ریزی، اتخاذ سیاست‌ها و راهکارهای مناسب و آگاه‌سازی عمومی گام‌های موثری برداشته که از اقدامات انجام شده در این بخش می‌توان به انجام مطالعات سیاست‌پژوهی در زمینه تدوین چارچوب استراتژی انرژی‌های تجدیدپذیر کشور، برنامه توسعه صنعت انرژی بادی و سایر منابع تجدیدپذیر و همچنین فعالیت‌های صورت گرفته در خصوص ترویج و آگاه‌سازی شامل شرکت در نمایشگاه‌ها، تشکیل دوره‌های آموزشی، تدارک بازدیدهای علمی از سایت‌های انرژی‌های نو، نشر کتب و نشریات تخصصی اشاره کرد.

با این حال از سال ۱۳۹۷ و با لغو برجام و وجود تحریم‌ها بر ایران و متعاقباً کاهش فشارهای وارده به منظور سرمایه‌گذاری بیشتر بر انرژی تجدیدپذیر و همچنین کاهش تقاضا و بازار برای آن، پس از سه دوره اشاره شده از توسعه صنعت انرژی بادی، در حال حاضر شاهد ایجاد تقریباً ۲۰۰ مگاوات نیروگاه بادی هستیم. این در حالیست که ظرفیت منصوبه در کشور ترکیه بیش از ۷۰۰۰ مگاوات می‌باشد (مصاحبه شماره ۳). از طرف دیگر علاوه بر کاهش ایجاد نیروگاه‌ها، بازار داخلی و خارجی مناسبی برای خرید توربین‌های تولید شده وجود ندارد. مهمترین اقدامات در سطح رژیم در حال حاضر عبارتند از ارائه دستورالعمل حمایت از بومی‌سازی فناوری نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک ۱۳۹۷ و ابلاغیه وزیر نیرو در مورد صادرات برق تجدیدپذیر سال ۱۳۹۸، تاسیس سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر در سال ۱۳۹۵ بر اساس ماده ۸ قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی، تاسیس پژوهشکده انرژی تجدیدپذیر در دانشگاه شهید بهشتی، پذیرش دانشجوی رشته مهندسی انرژی‌های تجدیدپذیر در دانشگاه‌های کشور از سال ۱۳۹۴، برگزاری کارگاه‌ها و کنفرانس‌های تخصصی متنوع در این حوزه توسط انجمن علمی انرژی بادی ایران، انتشار فصلنامه و اخبار و رویدادها توسط انجمن علمی انرژی بادی ایران از تابستان ۱۳۹۵، برگزاری کنفرانس و همایش‌های داخلی و خارجی توسط انجمن انرژی تجدیدپذیر.

ج. وضعیت کنام

به منظور گذار به سمت پایداری، انواع مختلفی از نوآوری‌ها وجود دارند که نوآوری فناورانه بیشتر مورد پسند دولتها واقع شده است. مبتنی بر مصاحبه‌های انجام شده در دوره آخر بین سال‌های ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۷ به دلیل شروع اعمال محدودیت‌های بین‌المللی و همچنین بالا رفتن نرخ ارز، سرمایه‌گذاری بر روی فناوری‌ها در صنعت توربین‌های بادی و متعاقباً فروش توربین‌های بادی کاهش پیدا کرد و می‌توان گفت که اقدامات زیادی در راستای توسعه و تجاری‌سازی فناوری در این دوره انجام نشده است. از جمله مهمترین اقدامات در این دوره در سطح کنام می‌توان به طراحی و ساخت توربین در دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۹۷ اشاره کرد.

در جدول شماره ۴، نوع گذار صنعت توربین‌های بادی ایران بر اساس تحلیل سه سطح چشم‌انداز، رژیم و کنام در سه دوره توسعه تدریجی (۱۳۶۷-۱۳۸۵)، دوره طلایی توسعه (۱۳۸۵-۱۳۹۴) و دوره افول توسعه (۱۳۹۴-۱۳۹۹) ارائه شده است.

جدول ۴. انواع مسیرهای گذار صنعت توربین‌های بادی ایران (از سال ۱۳۶۷-۱۳۹۹)

مراحل گذار در صنعت توربین‌های بادی ایران	دورنما	رژیم	کنام	نوع گذار
دوره اول: شروع توسعه تدریجی (۱۳۶۷-۱۳۸۵)	<ul style="list-style-type: none"> - فشارها در سطح بین المللی (امضای پروتکل کیوتو در سال ۱۹۹۷) - شروع فشار متعادل در سطح ملی بعد از دهه ۷۰ از طریق ایجاد مشروعیت توسعه صنعت توربین‌های بادی 	<ul style="list-style-type: none"> - در ابتدا مقاومت رژیم زیاد بوده است - ایجاد تدریجی مقبولیت توربین‌های بادی - تاسیس سازمان انرژی‌های نو ایران (سانا) - تاسیس ستاد توسعه فناوری انرژی‌های تجدیدپذیر معاونت علمی و فناوری در سال ۱۳۷۸ - ابلاغ سیاست انرژی توسط مقام معظم رهبری در سال ۱۳۷۹ - تدوین قوانینی مانند قانون خرید برق تجدیدپذیر در سال ۱۳۸۰ 	<ul style="list-style-type: none"> - نوآوری خاصی در سطح کنام توسعه نیافته است - انتقال فناوری توربین بادی به داخل کشور در ابتدای فرآیند توسعه - به تدریج کسب توانمندی در زمینه سه سیستم اصلی توربین بادی شامل بُرج، ناسل و روتور از سال ۱۳۸۳ 	مسیر دگرگونی مبتنی بر توسعه تدریجی
دوره دوم: دوره طلایی توسعه (۱۳۸۵-۱۳۹۴)	<ul style="list-style-type: none"> - وجود فشار دورنما در سطح ملی و بین المللی - تصویب قانون هدفمند کردن یارانه‌ها (۱۳۹۱) - انجام توافقات ایران با کشورهای ۱+۵ تحت عنوان برجام (۱۳۹۴) - تعهد ایران در کاهش گازهای گلخانه‌ای در همایش بین المللی زیست محیطی پاریس فرانسه مشهور به «کاب ۲۱» (۲۰۱۵) 	<ul style="list-style-type: none"> - مقاومت رژیم به نسبت کم بوده و ایجاد شرایط بهتر از آغاز سال ۱۳۹۴ - وجود همکاری مناسب میان برخی بازیگران - تاسیس ستاد توسعه فناوری انرژی‌های نو در سال ۱۳۸۷ - افزایش تقاضا و شکل‌گیری بازار مناسب در سال ۱۳۹۴ به دلیل تعرفه‌گذاری جدید خرید تضمینی ۲۰ ساله برق از نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک (متفاوت برای فناوری‌های مختلف) 	<ul style="list-style-type: none"> - نبود توسعه نوآوری-هایی در سطح کنام در سال ۱۳۸۸ - ایجاد ظرفیت نصب شده برق بادی ۹۱ مگاوات - تلاش برای توسعه فناوری توربین بادی ۲.۵ مگاواتی توسط شرکت مدیریت پروژه‌های نیروگاهی (مپنا) در سال ۱۳۹۴ 	اوایل دوره مسیر دگرگونی و از سال ۱۳۹۴، مسیر گذار از نوع پیکربندی مجدد
دوره سوم: دوره افول توسعه (۱۳۹۴-۱۳۹۹)	<ul style="list-style-type: none"> - در ابتدا وجود فشار از سطح دورنما و به تدریج کاهش فشار - افزایش نرخ ارز با لغو برجام توسط دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، در سال ۱۳۹۷ 	<ul style="list-style-type: none"> - مقاومت رژیم بالا - ارائه دستورالعمل حمایت از بومی‌سازی فناوری نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک ۱۳۹۷ - ابلاغیه وزیر نیرو در مورد صادرات برق تجدیدپذیر سال ۱۳۹۸ 	<ul style="list-style-type: none"> - نوآوری‌های ایجاد شده نتوانسته‌اند وارد رژیم شوند - طراحی و ساخت توربین در دانشگاه 	ناکام در سپری کردن مسیر جایگزینی فناوریانه

نوع گذار	کنام	رژیم	دورنما	مراحل گذار در صنعت توریسم‌های بادی ایران
	فردوسی مشهد در سال ۱۳۹۷	- نبود تقاضا به دلیل مقاومت رژیم و متعاقب نبود بازار مناسب تاسیس سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر در سال ۱۳۹۵ - تاسیس پژوهشکده انرژی تجدیدپذیر در دانشگاه شهید بهشتی - پذیرش دانشجوی در رشته مهندسی انرژی‌های تجدیدپذیر در دانشگاه‌های کشور از سال ۱۳۹۴ - برگزاری کارگاه‌ها و کنفرانس‌های تخصصی متنوع در این حوزه توسط انجمن علمی انرژی بادی ایران - انتشار فصلنامه و اخبار و رویدادها توسط انجمن علمی انرژی بادی ایران از تابستان ۱۳۹۵	- قطع بسیاری از همکاری‌ها و متوقف شدن پروژه‌ها به دلیل شروع تحریم‌ها علیه ایران	

۳-۴. شکست‌های گذار در صنعت توریسم‌های بادی در ایران

همانطور که در تحلیل مسیرهای گذار صنعت توریسم‌های بادی بدان پرداخته شد، مسیر گذار به سمت پایداری صنعت توریسم‌های بادی ایران در ابتدا مسیر دگرگونی و سپس پیکربندی مجدد بوده است اما نتوانسته است که مسیر جایگزینی فناورانه و بازآرایی را به خوبی پشت سر گذارد و در گذار به سمت پایداری دچار ناکامی شده است. با وجود تدوین و تصویب سیاست‌های مرتبط اما این صنعت نتوانسته است به اهداف موردنظر دست یابد و تا حدی دچار شکست گذار شده است. از مهمترین دلایل این ناکامی را می‌توان مرتبط با عدم مشارکت کلیه ذینفعان در سیاستگذاری‌ها و نبود فرهنگ ویژه توسعه پایدار حاکم بر کشور دانست. در جدول ۵، مبتنی بر تحلیل کیفی مصاحبه‌های استخراج شده و در چارچوب نظری، مهمترین شکست‌های گذار در صنعت توریسم‌های بادی ایران ارائه شده‌اند.

جدول ۵. دلایل ناکام ماندن در سپری کردن مسیر گذار جایگزینی فناوریانه در صنعت توربین‌های بادی ایران

منبع	شرح	نوع شکست
مصاحبه شماره ۴	نبود اجماع در مورد برنامه‌ها و سیاست‌های محیطی و اجتماعی در راستای توسعه انرژی تجدیدپذیر	شکست جهت گیری
مصاحبه شماره ۲	صنعت توپین بادی ایران هیچ‌گاه از توسعه روابط با عناصر، نهادها و سازمان‌های محیطی با هدف یادگیری و ارتقای توانمندی فناوریانه استقبال نکرده است. هرچا پای تعامل با شرکای خارجی و بین‌المللی نیز در میان بوده است، این تعامل به خرید کالاها و تجهیزات، و خدمات فنی و مهندسی از آنها محدود شده است و کمتر تجربه‌ای با هدف توسعه یادگیری‌های مبتنی بر تعامل ایجاد گردیده است.	
رودسری و بوشهری (۱۳۹۵) مصاحبه شماره ۱	قیمتگذاری‌های نامناسب بر روی سوخت‌های فسیلی و وابستگی به مسیر سبب تساهل در پیشبرد فرآیند توسعه در صنعت مذکور می‌شود	
گزارش آژانس بین‌المللی انرژی (۲۰۲۰)	دلیل پائین بودن سهم انرژی‌های تجدیدپذیر ایران قیمتگذاری‌های نامناسب و وجود یارانه سوخت‌های فسیلی است. تا سال ۱۳۹۸ تقریباً تمامی کشورها جز ایران، بحرین و سریلانکا یارانه‌های مصرف سوخت فسیلی را سال به سال کاهش داده‌اند. ایران بزرگترین ارائه‌دهنده یارانه سوخت‌های فسیلی در جهان است (تخصیص سوبسید به سوخت‌های فسیلی)	
گزارش انجمن علمی انرژی بادی (۱۳۹۸) مصاحبه شماره ۱	از سال ۱۳۹۸ وزیر نیرو در مورد صادرات برق تجدیدپذیر ابلاغیه صادر کرده است. با این حال ایران در حال حاضر با مشکل ناشی از کمبود بازار مواجه است. در قسمت بازار با وجود تدوین قوانین و تلاش‌هایی جهت توسعه بازار اما کماکان خریدار برای خرید توربین‌های تولیدی وجود ندارد	شکست شکل‌گیری تقاضا
رودسری و بوشهری (۱۳۹۵)	پیچیده شدن و زمانبر شدن صدور مجوزها، قراردادهای خرید برق تجدیدپذیر، میزان جذابیت سرمایه‌گذاری در صنعت و بر روی فناوری را برای سرمایه‌گذاران می‌کاهد. (جذاب نبودن سیاست‌های تشویقی برای جذب سرمایه‌گذاران و شکاف بین انتظارات سرمایه‌گذاران و سیاست‌های دولت)	
مصاحبه شماره ۵	سوبسید ۹۲ درصدی انرژی الکتریکی و عدم تامین بودجه کافی در شرایط تحریم از جمله چالش‌های فضای تحریم است که تقاضا برای خرید و فروش توربین‌های بادی را با مشکل مواجهه ساخته است.	
مصاحبه شماره ۱	فقدان سیاست‌های آموزش و آگاهی عمومی و اجتماعی در صنعت که از میزان مقبولیت و در اولویت بودن توسعه آن و افزایش تقاضا نسبت به آن می‌کاهد.	
مصاحبه شماره ۴	بین بخش‌های مختلف مانند بدنه سیاستگذاری، مدیریتی هماهنگی وجود ندارد. اصلاً گاهی بین خود بخش‌های سیاستگذاری هم انسجام وجود ندارد مثلاً شما برید ببینید بین سازمان حفاظت از محیط زیست و وزارت نیرو مثلاً چند تا پروژه مشترک متناسب با اهداف توسعه پایدار وجود دارد که نیازها رو در سطح صنایع مرتبط استخراج کنند و بر اساس اون‌ها سیاستگذاری انجام بشود؟	شکست هماهنگی
مصاحبه شماره ۳	باید بر لزوم توجه به آینده انرژی تاکید بیشتری شود از طرفی تعهد ایران در قبال کاهش میزان انتشار دی‌اکسید کربن تا سال ۲۰۳۰ در موافقت‌نامه پاریس، لزوم تحقیق و توسعه	

منبع	شرح	نوع شکست
	مناسب بر روی دانش و فناوری روز دنیا را می‌طلبد. (نبود ساختار یکپارچه برای تحقیق و توسعه)	
مصاحبه شماره ۱	ناتوانی نظام به توانمندسازی بازیگران در عرصه خودتنظیمی	شکست تفکر تاملی و انتقادی
مصاحبه شماره ۱ و ۲	در صنعت اصلا فضایی برای ایجاد گفتمان بین بخشهای مختلف وجود ندارد. شا برید کشورهای دیگر رو ببینید مهمترین وظیفه انجمن‌هایی که در صنایع دارند اینه که با ایجاد فضای گفتمان و برگزاری جلسات مختلف با حضور تمامی بازیگران حتی خود مردم عادی برای ایجاد فضای فکری جدید تلاش می‌کنند. ما هنوز مخالفان زیادی برای توسعه انرژی تجدیدپذیر در ایران داریم و بحث‌های زیست محیطی اصلا عمومیت پیدا نکرده و تبدیل به فرهنگ غالب نشده است.	
مصاحبه شماره ۵	فقدان آمیخته‌ای از سیاست‌های انطباقی برای هدایت فضا به طرف انتخاب‌های تازه و رویارویی با عدم قطعیت‌ها و نبود نظارت مستمر بر سیاستها همچنین بی ثبات بودن آنها	

۴-۴. راهکارهای سیاستی برای غلبه بر شکست‌های گذار

به منظور جلوگیری از پیامدهای هزینه‌بردار تغییرات آب و هوایی، کربن زدایی از سیستم‌های انرژی در سراسر جهان نیاز است. این گذار، به توسعه و توزیع فناوری‌های انرژی کم کربن نیاز دارد. با این حال بدون مداخله سیاسی این فناوری‌ها نمی‌توانند توسعه یابند. دلیل این موضوع وجود شکست‌های چندگانه است که برای آنها تنها سیاست‌های منحصر به فرد کفایت نمی‌کند بلکه باید آمیخته‌ای از سیاستها مورد استفاده قرار گیرند (راون و والراو، ۲۰۲۰؛ راگ و ریچاردت^۱، ۲۰۱۶؛ ریچاردت و همکاران، ۲۰۱۶).

فناوری‌های نوظهور مانند فناوری‌های انرژی تجدیدپذیر تنها تحت تاثیر سیاستها قرار ندارند بلکه سیستم نوآوری فناورانه نیز بر آنها اثر می‌گذارد. برخی نویسندگان به این نتیجه رسیده اند که برای هر یک از شکست‌های گذار نیاز است که آنها را به یکی از کارکردهای TIS پیوند داد. شکست جهت‌گیری با ارائه حمایت‌هایی به کارکردهای هدایت تحقیقات و کاهش مقاومت رژیم نسبت به نظام نوآوری فناورانه جدید می‌تواند رفع گردد. از شکست تقاضا می‌توان از طریق ارائه حمایت‌هایی جهت شکل دهی بازار و کاهش مقاومت رژیم عبور کرد. شکست هماهنگی سیاستها می‌تواند از طریق ارائه حمایت‌هایی به ساختارهای TIS و کاهش مقاومت رژیم رفع گردد و شکست بازاندیشی از طریق کاهش مقاومت رژیم و ارائه حمایت‌هایی به کارکرد مشروعیت بخشی، می‌تواند مرتفع شود (راون و والراو، ۲۰۲۰). در ادامه مهمترین راهکارهای سیاستی مرتبط با هر شکست گذار در جدول زیر ارائه می‌گردد.

^۱ Rogge & Richardt

جدول ۶. مهمترین راهکارهای سیاستی مرتبط با هر شکست گذار

نوع شکست	شرح	مجموعه‌ای از راهکارهای سیاستی پیشنهادی مبتنی بر ادبیات	شواهدی از پیشینه پژوهش	مصاحبه‌ها
شکست جهت‌گیری	نبود اجماع در مورد برنامه‌ها و سیاست‌های محیطی و اجتماعی در راستای توسعه انرژی تجدیدپذیر	تدوین برنامه‌های هدفمند تحقیق و توسعه با مشارکت ذینفعان برگزاری رویدادهای مختلف و جلسات گفتمان به منظور همراه کردن تمامی ذینفعان و کاهش مقاومت‌های رژیم اجتماعی- فنی موجود	راون و والراو (۲۰۲۰) راگ و ریچاردت، (۲۰۱۶) ریچاردت و همکاران (۲۰۱۶) گزارش انجمن علمی انرژی بادی (۱۳۹۸)	مصاحبه شماره ۱ و ۲
	صنعت توبین بادی ایران هیچ‌گاه از توسعه روابط با عناصر، نهادها و سازمان‌های محیطی با هدف یادگیری و ارتقای توانمندی فناوریانه استقبال نکرده است. هر جا پای تعامل با شرکای خارجی و بین‌المللی نیز در میان بوده است، این تعامل به خرید کالاها و تجهیزات، و خدمات فنی و مهندسی از آنها محدود شده است و کمتر تجربه‌ای با هدف توسعه یادگیری‌های مبتنی بر تعامل ایجاد گردیده است.	انجام تحقیقات آینده‌نگارانه مشترک انجام برخی توافقات مشترک و داوطلبانه بین ذینفعان مختلف صنعت مدیریت تقاضا تدوین نقشه راه و هدایت آن توسط انجمن‌های تجاری و شرکتهای انفرادی	نیلسون و همکاران (۲۰۲۱) ریچاردت و همکاران (۲۰۱۶) آلکمداد و همکاران ^۱ (۲۰۱۱)	مصاحبه شماره ۲ و ۴
	قیمتگذاری‌های نامناسب بر روی سوخت‌های فسیلی و وابستگی به مسیر سبب تساهل در پیشبرد فرآیند توسعه در صنعت مذکور می‌شود	مشوق‌های مالیاتی تدوین قوانین مناسب و برداشتن یا کاهش یارانه‌های انرژی	کیویما و کرن (۲۰۱۶)	مصاحبه شماره ۱ و ۲ و ۴
	دلیل پائین بودن سهم انرژی‌های تجدیدپذیر ایران قیمتگذاری‌های نامناسب و وجود یارانه سوخت‌های فسیلی است. تا سال ۱۳۹۸ تقریباً تمامی کشورها بجز ایران، بحرین و سریلانکا یارانه‌های مصرف سوخت فسیلی را سال به سال کاهش داده‌اند. ایران بزرگترین ارائه‌دهنده	افزایش بهره‌وری مواد و انرژی کاهش حمایت از طریق قطع سرمایه‌گذاری در تحقیق و توسعه مبتنی بر سوخت‌های فسیلی حذف یارانه‌های تولید مبتنی بر سوخت‌های فسیلی	نیلسون و همکاران (۲۰۲۱)	

نوع شکست	شرح	مجموعه‌ای از راهکارهای سیاستی پیشنهادی مبتنی بر ادبیات	شواهدی از پیشینه پژوهش	مصاحبه‌ها
	یارانه سوخت‌های فسیلی در جهان است (تخصیص سوپسید به سوخت‌های فسیلی)	همکاری بین بخشهایی که دانش و قابلیت مکمل دارند		
شکست شکل - گیری تقاضا	از سال ۱۳۹۸ وزیر نیرو در مورد صادرات برق تجدیدپذیر ابلاغیه صادر کرده است. با این حال ایران در حال حاضر با مشکل ناشی از کمبود بازار مواجه است. در قسمت بازار با وجود تدوین قوانین و تلاش‌هایی جهت توسعه بازار اما کماکان خریدار برای خرید توربین‌های تولیدی وجود ندارد	قرار دادن معافیت‌های مالیاتی مدیریت تقاضا	ادمانسون و همکاران ^۱ (۲۰۱۸)	مصاحبه شماره ۵
	پیچیده شدن و زمانبر شدن صدور مجوزها، قراردادهای خرید برق تجدیدپذیر، میزان جذابیت سرمایه‌گذاری در صنعت و بر روی فناوری را برای سرمایه‌گذاران می‌کاهد. (جذاب نبودن سیاستهای تشویقی برای جذب سرمایه‌گذاران و شکاف بین انتظارات سرمایه‌گذاران و سیاستهای دولت)	معافیت‌های مالیاتی	کیویما و کرن (۲۰۱۶)	
	سوپسید ۹۲ درصدی انرژی الکتریکی و عدم تامین بودجه کافی در شرایط تحریم از جمله چالش‌های فضای تحریم است که تقاضا برای خرید و فروش توربین‌های بادی را با مشکل مواجه ساخته است.	ابزارهای سیاستی بازارمحور مانند گواهی تجارت، تعرفه‌های تشویقی برای انرژی پاک، تدارک عمومی، یارانه برای توسعه فناوری‌های پاک	نیلسون و همکاران (۲۰۲۱)	
	فقدان سیاست‌های آموزش و آگاهی عمومی و اجتماعی در صنعت که از میزان مقبولیت و در اولویت بودن توسعه آن و افزایش تقاضا نسبت به آن می‌کاهد.	حذف یارانه‌های تولید مبتنی بر سوخت‌های فسیلی	ریچاردت و همکاران (۲۰۱۶)	
شکست هماهنگی	بین بخشهای مختلف مانند بدنه سیاستگذاری، مدیریتی هماهنگی			

^۱ Edmanson et al

نوع شکست	شرح	مجموعه‌ای از راهکارهای سیاستی پیشنهادی مبتنی بر ادبیات	شواهدی از پیشینه پژوهش	مصاحبه‌ها
	<p>وجود ندارد. اصلاً گاهی بین خود بخشهای سیاستگذاری هم انسجام وجود ندارد مثلاً شما برید ببینید بین سازمان حفاظت از محیط زیست و وزارت نیرو مثلاً چند تا پروژه مشترک متناسب با اهداف توسعه پایدار وجود دارد که نیازها رو در سطح صنایع مرتبط استخراج کنند و بر اساس اونها سیاستگذاری انجام بشود؟</p>	<p>اصلاحات ساختاری در مقررات و قوانین جدید خاص فراگیر</p> <p>انجام مطالعات آینده نگاری</p> <p>ایجاد پلتفرم‌های نوآوری مرتبط</p> <p>تدوین سیاست تدارک عمومی و برچسب سازی برای ایجاد مشروعیت فناوری</p> <p>عملیات تدوین چشم اندازهای جدید</p> <p>نقش کاتالیزوری دولت از طریق دانشگاهها و نهادهای تحقیقاتی در ایجاد شبکه‌های ناهمگن</p>	<p>ادلر (۲۰۱۶)</p> <p>ویزورکس (۲۰۱۷)</p> <p>راون و والراو (۲۰۲۰)</p> <p>نیلسون و همکاران (۲۰۲۱)</p>	<p>مصاحبه شماره ۳ و ۴</p>
	<p>باید بر لزوم توجه به آینده انرژی تأکید بیشتری شود از طرفی تعهد ایران در قبال کاهش میزان انتشار دی‌اکسید کربن تا سال ۲۰۳۰ در موافقت‌نامه پاریس، لزوم تحقیق و توسعه مناسب بر روی دانش و فناوری روز دنیا را می‌طلبد. (نبود ساختار یکپارچه برای تحقیق و توسعه)</p>			
شکست تفکر تاملی و انتقادی	<p>ناتوانی نظام به توانمندسازی بازیگران در عرصه خودتنظیمی</p> <p>در صنعت اصلاً فضایی برای ایجاد گفت‌وگو بین بخشهای مختلف وجود ندارد. شما برید کشورهای دیگر رو ببینید مهمترین وظیفه انجمن‌هایی که در صنایع دارند اینه که با ایجاد فضای گفت‌وگو و برگزاری جلسات مختلف با حضور تمامی بازیگران حتی خود مردم عادی برای ایجاد فضای فکری جدید تلاش می‌کنند. ما هنوز مخالفان زیادی برای توسعه انرژی تجدیدپذیر در ایران داریم و بحث‌های زیست‌محیطی اصلاً عمومیت پیدا نکرده و تبدیل به فرهنگ غالب نشده است.</p> <p>فقدان آمیخته‌ای از سیاست‌های انطباقی برای هدایت فضا به طرف</p>	<p>ایجاد تعادل در درگیر کردن پیشروان در کنسول‌های مشاوره‌ای سیاستی با بازیگران کنام،</p> <p>ایجاد سازمانها یا شبکه‌های جدید در زمینه گرفتن وظایفی مرتبط با تغییر اجتماعی-فنی</p> <p>ایجاد فضای گفت‌وگو و برگزاری پانل‌های مختلف و مطالعات آینده نگارانه به منظور مشروعیت بخشی</p>	<p>کیویما و کرن (۲۰۱۶)</p> <p>نیلسون و همکاران (۲۰۲۱)</p> <p>استوارد (۲۰۱۲)</p>	<p>مصاحبه شماره ۳ و ۵</p>

نوع شکست	شرح	مجموعه‌ای از راهکارهای سیاستی پیشنهادی مبتنی بر ادبیات	شواهدی از پیشینه پژوهش	مصاحبه‌ها
	انتخاب‌های تازه و رویارویی با عدم قطعیت‌ها و نبود نظارت مستمر بر سیاستها همچنین بی‌ثبات بودن آنها			

۵. بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر تلاش شد مبتنی بر چارچوب نظری به سه سوال اصلی پاسخ داده شود. به منظور پاسخ به سوال اول، مسیرهای گذار به سمت پایداری در صنعت توربین‌های بادی ایران مبتنی بر چارچوب نظری گیلز و اسکات (۲۰۰۷) مورد بررسی قرار گرفت. با بررسی روندهای موجود در سه دوره مختلف زمانی توسعه فناوری توربین‌های بادی، مراحل گذار و تحلیل آنها در سه سطح دورنما، رژیم و کنام، مشخص گردید. دوره اول (۱۳۶۷-۱۳۸۵) دوره دگرگونی شناسایی شد چرا که فشاری از سطح دورنما وجود نداشته و نوآوری‌هایی هم در سطح کنام هنوز شکل نگرفته بودند. دوره دوم (۱۳۸۵-۱۳۹۴) دوره طلایی توسعه صنعت توربین‌های بادی ایران بوده است و از آنجا که در سطح کنام توسعه‌هایی اتفاق افتاده، مقاومت رژیم کم بوده و با تنظیم قوانین و سیاست‌های مرتبطی از سطح دورنما نیز فشار ایجاد گردید به همین دلیل این دوره با دوره پیکربندی مجدد شناخته شده است. دوره سوم (۱۳۹۴-۱۳۹۹) دوره افول توسعه صنعت بوده است. در این دوره صنعت توربین‌های بادی ایران نتوانسته است با ایجاد بازارهای مناسب بر رژیم موجود غلبه کند و وارد مرحله جایگزینی فناورانه شود و در گذار به سمت پایداری ناکام مانده است. در مرحله دوم بر اساس چارچوب شکست گذار وبر و روهراچر (۲۰۱۲)، عوامل موثر بر شکست گذار در صنعت توربین‌های بادی مبتنی بر ۴ بعد اصلی شکست تفکر تاملی و انتقادی، شکست هماهنگی، شکست تقاضا و شکست جهت‌دهی، تبیین گردید و در مرحله آخر مبتنی بر چارچوب جدیدی به منظور رفع شکست‌های گذار، مهمترین سیاستها به منظور رفع هر یک از شکستهای استخراج شده در گذار به سمت توربین‌های بادی در ایران ارائه شد.

به صورت کلی مهمترین دلایل ناکامی‌های ایران این عوامل استخراج شدند؛ عدم فروش توربین‌های خوب توسط سازندگان خارجی، گران بودن توربین‌های داخلی به دلیل تیراژ پایین و سربار بالا، عدم امکان انتقال پول و تامین گارانتی ارزی توسط فروشندگان، مشکلات تامین قطعات یدکی و تعمیر و نگهداری، مشخص نبودن نحوه بازپرداخت اقساط ارزی و نحوه تامین ارز و در نتیجه عدم تایید طرح‌ها در بانک‌های عامل و صندوق توسعه ملی که از جمله مهمترین چالش‌های سرمایه‌گذاری در شرایط تحریم هستند. نتایج حاصل از این مطالعه با راون و والرو (۲۰۲۰) که مهمترین دلایل شکست گذار در کشورهای در حال توسعه را ۴ عامل شکست تقاضا، هماهنگی، جهت‌دهی و تفکر انتقادی دانسته و برای رفع آنها از ارائه مداخلات سیاستی در چارچوب نظام نوآوری فناورانه استفاده کرده است، همسو می‌باشد.

مهمترین پیشنهاد با توجه به مرور ادبیات نظام نوآوری به منظور گذار موفق این صنعت در ایران عبارتند از؛ تقویت شبکه‌سازی داخلی و خارجی به منظور شکل دهی تقاضا و بازار مناسب است. با استفاده از تجربه کشور چین مهمترین اقدام برای نفوذ در بازارهای دیگر کشورها، امکان ایجاد مراکز تحقیقاتی مشترک در کشورهای دیگر با حضور خبرگان ایرانی و خارجی است. یکی از گزینه‌های مهم امکان همکاری با کشور چین است. مطابق ماده ۵۰ قانون برنامه ششم توسعه کشور، دولت مکلف است سهم نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک را با اولویت سرمایه‌گذاری بخش غیردولتی (داخلی و خارجی) با حداکثر استفاده از ظرفیت داخلی به میزان ۵ درصد از ظرفیت منصوبه برق کشور برساند. شبکه‌سازی از مهمترین عوامل در راستای کاهش یا رفع شکست هماهنگی می‌باشد که در مطالعه نیلسون و همکاران (۲۰۲۱) نیز بدان به عنوان مهمترین سیاست دولت اشاره شده است.

همانطور که در مطالعه کیویما و کرن (۲۰۱۶) هم بدان پرداخته شده است، همکاری‌های بین‌المللی با رویکرد ایجاد و توسعه بازارهای جدید، تبادل خدمات فنی و مهندسی و تامین مالی پروژه‌ها می‌تواند راهی برای رسیدن به هدف ۵۰۰۰ مگاوات با تمرکز بر شکل دهی همزمان بازار برای این میزان تولید و کاهش شدت انرژی بوده و مطابق قانون ۴۹ برنامه ششم منجر به توسعه صادرات منطقه‌ای برق به سایر کشورها و ایجاد هاب منطقه‌ای انرژی گردد. طرح کمربند اقتصادی راه ابریشم جدید یا طرح "یک کمربند یک جاده"^۱، یک طرح سرمایه‌گذاری در زیربنای اقتصادی برای کمک به رشد اقتصادی کشورها و رونق تجارت بین‌المللی است که توسط کشور چین در سال ۲۰۱۳ ارائه شده است (انجمن علمی انرژی بادی ایران، ۱۳۹۹).

به منظور رفع شکست‌های گذار پیشنهاد می‌شود که سیاست‌های مربوط به گذار متناسب با زمینه‌ی اعمال‌شان و بر اساس ویژگی‌های خاص نظام نوآوری هر کشوری طراحی شوند. پرداختن به چالش‌های بزرگ اجتماعی، از جمله توسعه‌ی فراگیر و پایدار، نیازمند نقش فعال دولت در ایجاد مسیر است لذا الگوی جدیدی در سیاست‌گذاری لازم است، الگویی که به جای تغییر واکنشی صرفاً بر روی مداخلات کنشگر تمرکز داشته باشد. پس از تدوین سیاست‌ها مهمترین موضوع تضمین اجرایی بودن آنها است بنابراین آزمایش و اجرای مؤثر سیاست‌های نوآوری به معیارهای خوبی برای ارزیابی و نظارت بر سیاست‌ها نیاز دارد. از طرف دیگر در تدوین سیاست‌ها به منظور دستیابی به هماهنگی در گذار، توانایی‌های سیاست‌گذاران بسیار اهمیت دارد و بنابراین آموزش نسل فعلی و نسل آینده‌ی سیاست‌گذاران نظام‌های نوآوری که پویایی اندیشه داشته باشند، حائز اهمیت است.

به منظور درگیر کردن طیف وسیعی از بازیگران مختلف در سیاست‌گذاری جهت ایجاد جهت‌گیری مشترک و همچنین ایجاد تفکر تاملی پیشنهاد می‌شود از انجمن‌ها و کنسول‌های نوآوری استفاده گردد. در برخی کشورها، بخش‌هایی در قالب کنسول‌های نوآوری با حضور نخست‌وزیر با نقش رهبر و درگیر کردن بازیگران دولتی و خصوصی به منظوره مشارکت و مشاوره ایجاد شده است. هدف این کنسول‌ها استفاده از مشارکت سیاسی به جای سیاست‌های بالا به پائین در تدوین سیاست‌های منطبق با گذار پایدار است. چنین سیاست‌گذاری‌های یکپارچه و هماهنگ در سراسر بخش‌ها و سطوح مختلف ممکن است به سیاست‌گذاران فرصت کسب اهداف بلندمدت و استراتژیک در راستای توسعه اقتصادی مانند تغییر جامعه به سمت پایداری را بدهد (فاگربرگ، ۲۰۱۷).

^۱ Belt and Road Initiative (BRI)

به منظور ایجاد تفکر تاملی و انتقادی سیاست‌ها به تنهایی ممکن است کارآیی نداشته باشند، بلکه آمیخته‌ای از سیاست‌ها باید مورد توجه قرار گیرد. راگ و ریچارد (۲۰۱۶) در این باره بیان می‌کنند که به منظور جهت‌دهی مجدد و تسریع پذیرش تغییرات فناورانه به سمت اهداف پایدار، سیاست‌گذاری‌ها باید رویکردی سیستماتیک داشته باشند. لذا چارچوبی تحلیل برای آمیخته‌های سیاستی موثر بر تغییرات فناورانه در راستای گذار به سمت پایداری ارائه کرده‌اند که شامل ابزارهای سیاستی^۱، استراتژی سیاستی^۲، فرآیندهای سیاستی^۳ و مشخصه‌ها^۴ است.

کیویما و کرن (۲۰۱۶) نیز با تاکید بر لزوم به کارگیری آمیخته سیاستی جهت رفع موانع گذار و دستیابی به اهداف توسعه پایدار در بخش‌های مختلف، مهمترین ابزارهای سیاستی به منظور شکل‌دهی و توسعه بازار مناسب تغییرات فناورانه جدید را تنظیم مقررات، معافیت‌های مالیاتی، ابزارهای بازارمحور مانند گواهی تجارت، تعرفه‌های تشویقی، تدرکات عمومی، یارانه برای گسترش نوآوری، مشوق‌های صادراتی را معرفی می‌کنند. آنها همچنین مهمترین اقدامات برای کاهش مقاومت‌های رژیم را تدوین سیاست‌های کنترل مانند قیمت‌گذاری کربن، تغییرات در قوانین موجود و اصلاحات ساختاری، کاهش حمایت از فناوری‌های غالب موجود در رژیم مانند حذف یارانه تولید مبتنی بر سوخت فسیلی و تغییرات در شبکه‌های اجتماعی و جایگزینی بازیگران کلیدی در نظر می‌گیرند و بر نقش مهم کنسول‌های مشاوره‌ای و تاسیس سازمان‌ها و شبکه‌های جدید تاکید دارند.

از آنجا که مباحث مربوط به گذارهای پایدار و سیاست‌های نوآوری مرتبط با آنها، موضوعات نوآیندی در ادبیات نوآوری هستند لذا پیشنهاد می‌گردد در مطالعات آینده بر عوامل موثر بر شکست‌های گذار، چه در صنایع پاک و چه در صنایع انرژی‌بر، تمرکز بیشتری داشته باشند و بررسی گردد که سیاست‌های نوآوری چه نقشی در تسریع تغییرات رژیم‌های اجتماعی-فنی ایفا می‌کنند. اگرچه واضح است که نوآوری نقش مهمی در گذار به سمت پایداری دارد اما با این حال هنوز چالش ارائه مدل‌های مناسب سیاست‌گذاری به خصوص برای کشورهای در حال توسعه که وابستگی بالایی به انرژی‌های فسیلی دارند، وجود دارد. مدل‌های سیاست‌گذاری نوین باید بر اساس دانش انباشته مبتنی بر نقش نوآوری در تغییر اقتصادی و اجتماعی باشند.

^۱ Instrument mix

^۲ Policy Strategy

^۳ Policy Processes

^۴ Characteristics

منابع و مآخذ

تقوا، محمدرضا، باقری مقدم، ناصر، طباطبائیان، سید حبیب‌الله و تقوی فرد، محمدتقی (۱۳۹۵)، "تبیین فرآیند توسعه فناوری با استفاده از موتورهای محرک نوآوری: مورد مطالعه: توسعه فناوری نیروگاه‌های بادی در ایران"، فصلنامه مدیریت توسعه فناوری، دوره ۴ (۴)، صص ۷۵-۱۰۶.

رودسری، محمدحسن و بوشهری، علیرضا (۱۳۹۵)، "تحلیل سیستمی وضعیت به کارگیری انرژی بادی در کشور با استفاده از رویکرد سیستم نوآوری فناورانه"، فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره ۲۴ (۸۹)، صص ۱۸۵-۲۲۲.

فقیهی، ابوالحسن؛ علیزاده، محسن (۱۳۸۴)، "روایی در تحقیق کیفی"، نشریه مدیریت فرهنگ سازمانی، دوره ۳، شماره ۲.

گزارش‌های انجمن علمی انرژی بادی ایران (۱۳۹۸)، فصلنامه انرژی باد، سال پنجم شماره ۱۰ و ۱۱.

گزارش‌های انجمن علمی انرژی بادی ایران (۱۳۹۹)، فصلنامه انرژی باد، سال پنجم شماره ۱۲ و ۱۳.

محسنی کیاسری، مصطفی، محمدی، مهدی، جعفرنژاد، احمد، مختارزاده، نیما، اسدی فر، رضا (۱۳۹۶)، "دسته‌بندی ابزارهای سیاست نوآوری تقاضامحور با استفاده از رویکرد فراترکیب"، فصلنامه علمی مدیریت نوآوری، دوره ۶، شماره ۲.

موسوی درچه، سید مسلم، قانع‌ی راد، محمدامین، کریمیان، حسن و شاهمرادی، بهروز (۱۳۹۶)، "شناسایی مسیر گذار فناورانه انرژی‌های تجدیدپذیر (انرژی‌های بادی و خورشیدی) در ایران بر اساس رویکرد تحلیل چندسطحی"، مجله مدیریت نوآوری، سال ششم، شماره ۴، صص ۶۳-۹۸.

میرعمادی، طاهره (۱۳۹۸)، "روندهای نوآیند در سیاست‌گذاری علم، فناوری و نوآوری"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، سال یازدهم، شماره ۲، صص ۶۱۹-۶۳۳.

یزدی، نجم‌الدین، ملکی، علی (۱۳۹۸)، "سیاست‌های نوآوری طرف تقاضا: با تاکید بر تدارکات عمومی حامی نوآوری"، فصلنامه سیاست علم و فناوری، دوره ۱۱، شماره ۲.

Afsharzade, N., Papzan, A., Ashjaee, M., Delangizan, S., Van Passel, S., & Azadi, H. (۲۰۱۶), "Renewable energy development in rural areas of Iran", *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, ۶۵, Pp. ۷۴۳-۷۵۵.

Alkemade, F., Hekkert, M. P., & Negro, S. O. (۲۰۱۱), "Transition policy and innovation policy: friends or foes?", *Environmental Innovation and Societal Transitions*, ۱(۱), Pp. ۱۲۵-۱۲۹.

Alamdari, P., Nematollahi, O., & Mirhosseini, M. (۲۰۱۲), "Assessment of wind energy in Iran: A review", *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, ۱۶(۱), Pp. ۸۳۶-۸۶۰.

Atabi, F. (۲۰۰۴), "Renewable energy in Iran: Challenges and opportunities for sustainable development", *International Journal of Environmental Science & Technology*, ۱(۱), Pp. ۶۹-۸۰.

Bergek, A., Hekkert, M., Jacobsson, S., Markard, J., Sandén, B., & Truffer, B. (۲۰۱۵), "Technological innovation systems in contexts: Conceptualizing contextual structures and interaction dynamics", *Environmental Innovation and Societal Transitions*, ۱۶, Pp. ۵۱-۶۴.

Biggs, R., Westley, F. R., & Carpenter, S. R. (۲۰۱۰), "Navigating the back loop: fostering social innovation and transformation in ecosystem management", *Ecology and society*, ۱۵(۲).

Borrás, S., & Edler, J. (Eds.) (۲۰۱۴), *The governance of socio-technical systems: explaining change*, Edward Elgar Publishing.

Chaminade, C., Lundvall, B. Å., & Haneef, S (۲۰۱۸), *Advanced introduction to national innovation systems* Edward Elgar Publishing.

Chaminade, C. & Padilla-Pérez, R. (۲۰۱۷), *The Challenge of Alignment and Barriers for the Design and Implementation of Science, Technology and Innovation Policies for Innovation Systems in Developing Countries*.

in: Kuhlmann, S. & Ordonez, G. (eds.) *Science, Technology and Innovation Policy in Developing Countries: Rationales and Relevance*, An International Research Handbook. Cheltenham: Edward Elgar, Pp. ۱۸۱-۲۰۴.

Dodgson, M., & Gann, D. (۲۰۱۱), "Technological innovation and complex systems in cities", *Journal of Urban Technology*, ۱۸(۳), Pp. ۱۰۱-۱۱۳.

Dodgson, M., Hughes, A., Foster, J., & Metcalfe, S. (۲۰۱۱), Systems thinking, market failure, and the development of innovation policy: The case of Australia. *Research Policy*, ۴۰(۹), ۱۱۴۵-۱۱۵۶.

Edler, J. (۲۰۱۶), *The impact of policy measures to stimulate private demand for innovation*, In Handbook of innovation policy impact: Edward Elgar Publishing.

Edmondson, D. L., Kern, F., & Rogge, K. S. (۲۰۱۹), "The co-evolution of policy mixes and socio-technical systems: Towards a conceptual framework of policy mix feedback in sustainability transitions", *Research Policy*, ۴۸(۱۰), ۱۰۳۵۵۵.

European Commission (۲۰۰۷), *The EU Emissions Trading System (EU ETS)*.

Fagerberg, J. (۲۰۱۸), *Mission (im) possible? The role of innovation (and innovation policy) in supporting structural change & sustainability transitions (No. 20180216)*, Centre for Technology, Innovation and Culture: University of Oslo.

Geels, F. W. (۲۰۰۲), "Technological transitions as evolutionary reconfiguration processes: a multi-level perspective and a case-study", *Research policy*, ۳۱(۸-۹), Pp ۱۲۵۷-۱۲۷۴.

Geels, F., & Schot, J. (۲۰۰۷), "Typology of sociotechnical transition pathways", *Research Policy*, ۳۶(۳), Pp. ۳۹۹-۴۱۷.

Hu, R., Skea, J., & Hannon, M. (۲۰۱۶), "The drivers for China's wind energy technology innovation system". *British Institute of energy Economics (BIEE) conference*.

IRENA, OECD/IEA and REN21 report. (۲۰۱۸), "Renewable Energy Policies in a Time of Transition".

Karakaya, E., Nuur, C., & Assbring, L. (۲۰۱۸), "Potential transitions in the iron and steel industry in Sweden: Towards a hydrogen-based future?", *Journal of Cleaner Production*, ۱۹۵, Pp. ۶۵۱-۶۶۳.

Kivimaa, P., & Kern, F. (۲۰۱۶), "Creative destruction or mere niche support? Innovation policy mixes for sustainability transitions", *Research Policy*, ۴۵(۱), Pp. ۲۰۵-۲۱۷.

Madias, J. (۲۰۱۴), "Electric furnace steelmaking. In Treatise on process metallurgy (pp. ۲۷۱-۳۰۰)". *Elsevier*.

Markard, J., Raven, R., & Truffer, B. (۲۰۱۲), "Sustainability transitions: An emerging field of research and its prospects", *Research policy*, ۴۱(۶), Pp. ۹۵۵-۹۶۷.

Markard, J., & Truffer, B. (۲۰۰۸), "Technological innovation systems and the multi-level perspective: Towards an integrated framework", *Research policy*, ۳۷(۴), Pp. ۵۹۶-۶۱۵.

Mazzucato, M. (۲۰۱۶), "From Market Fixing to Market-Creating: A New Framework for Innovation Policy", *Industry and Innovation*, vol. ۲۳, No. ۲, Pp. ۱۴۰-۱۵۶.

Mazzucato, M. (۲۰۱۱), "The entrepreneurial state", *Soundings*, ۴۹(۴۹), Pp. ۱۳۱-۱۴۲.

Meelen, T., & Farla, J. (۲۰۱۳), "Towards an integrated framework for analysing sustainable innovation policy", *Technology Analysis & Strategic Management*, ۲۵(۸), Pp. ۹۵۷-۹۷۰.

Moore, M. L., Westley, F. R., Tjornbo, O., & Holroyd, C. (۲۰۱۲), *The loop, the lens, and the lesson: using resilience theory to examine public policy and social innovation*, In Social innovation (pp. ۸۹-۱۱۳), Palgrave Macmillan: London.

Nilsson, L. J., Bauer, F., Åhman, M., Andersson, F. N., Bataille, C., de la Rue du Can, S., ... & Vogl, V. (۲۰۲۱), "An industrial policy framework for transforming energy and emissions intensive industries towards zero emissions", *Climate Policy*, ۱-۱۳.

Park, J., & Kim, B. (۲۰۱۹), "An analysis of South Korea's energy transition policy with regards to offshore wind power development", *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, ۱۰۹, Pp. ۷۱-۸۴.

Rogge, K. S., & Reichardt, K. (۲۰۱۶), "Policy mixes for sustainability transitions: An extended concept and framework for analysis", *Research Policy*, ۴۵(۸), Pp. ۱۶۲۰-۱۶۳۵.

Smith, A., Stirling, A., & Berkhout, F. (۲۰۰۵), “The governance of sustainable socio-technical transitions”, *Research policy*, ۳۴(۱۰), Pp. ۱۴۹۱-۱۵۱۰.

Steward, F. (۲۰۱۲), “Transformative innovation policy to meet the challenge of climate change: sociotechnical networks aligned with consumption and end-use as new transition arenas for a low-carbon society or green economy”, *Technology Analysis & Strategic Management*, ۲۴(۴), Pp. ۳۳۱-۳۴۳.

Walrave, B., & Raven, R. (۲۰۱۶), “Modelling the dynamics of technological innovation systems”, *Research policy*, ۴۵(۹), Pp. ۱۸۳۳-۱۸۴۴.

Wandera, F. H. (۲۰۲۰), “The innovation system for diffusion of small wind in Kenya: Strong, weak or absent? A technological innovation system analysis”, *African Journal of Science, Technology, Innovation and Development*, Pp. ۱-۱۳.

Weber, K. M., & Rohracher, H. (۲۰۱۲), “Legitimizing research, technology and innovation policies for transformative change: Combining insights from innovation systems and multi-level perspective in a comprehensive ‘failures’ framework”, *Research Policy*, ۴۱(۶), Pp. ۱۰۳۷-۱۰۴۷.

Wieczorek, A. J. (۲۰۱۸), “Sustainability transitions in developing countries: Major insights and their implications for research and policy”, *Environmental Science & Policy*, 84, Pp. ۲۰۴-۲۱۶.

Yin, R. K. (۲۰۰۳), Designing case studies. *Qualitative Research Methods*, 5.

Yin, R. (۲۰۱۴), *Case Study Research: Design and Methods (5th ed.)*, Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc.
